

Sygn. akt II K 429/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: sekr. sąd. Kinga Wojtaszko

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 października 2014 r., 09 kwietnia, 08 czerwca, 10 grudnia 2015 r., 07 kwietnia, 28 lipca, 09 września, 30 września, 09 listopada 2016 r., 12 maja, 11 lipca, 14 sierpnia 2017 r.

sprawy:

L. R., syna H. i U. z domu S., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 13.06.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą „(...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.684,33 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur: nr (...) z dnia 18.05.2006 r. i (...) z dnia 26.05.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy M. P. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność SJ K.-F.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą „(...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.003,85 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki M. nr rej. (...), stanowiącego własność H. A.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

III. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą „(...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.152,90 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 31.08.2006 r., (...) z dnia 04.09.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r., (...) z dnia 20.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H., J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

IV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 14.12.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 9.282,67 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 13.22.2006 r., (...) z dnia 28.11.2006 r., (...) z dnia 28.11.2006 r., (...) z dnia 04.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców S. H. i J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

V. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 451,77 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury (...) z dnia 23.10.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...) własność M. K. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 10.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.699,92 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) (32) z dnia 07.11.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność L. D.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 19.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.233,51 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 15.12.2006 r., (...) z dnia 18.12.2006 r., (...) z dnia 20.12.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisami wystawców R. N. i J. L. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność K. F.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 3.284,06 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. J.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

IX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 05.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.872,39 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 12.12.2006 r., (...) z dnia 14.12.2006 r., (...) z dnia 21.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. L.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

X. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 554,86 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 11.09.2006 r., (...) z dnia 29.09.2006 r. z pieczętką P.U.H. (...) Sp. z o.o. w W. i podpisem wystawców R. S. (1) i D. M. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. P.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 30.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 137,62 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 17.01.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. K. (2) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.02.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 3.165,13 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 18.01.2007 r., (...) z dnia 19.01.2007 r., (...) z dnia 23.01.2007 r., (...) z dnia 30.01.2007 r. z pieczętką (...) Ltd. Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy D. K. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki B. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (2)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 12.12.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.097,81 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 07.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki C. nr rej. (...), stanowiącego własność K. Z.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 26.02.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 79,29 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z datą 20.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność E. W.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 29.08.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 665,27 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 22.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy

K. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność A. i Ł. G.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 20.04.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 906,38 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 08.03.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 20.03.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 370,90 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 21.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność J. K. (2)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 08.09.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.433,77 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 25.08.2006 r., (...) z dnia 25.08.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. G. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność A. B. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 646,36 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 03.10.2006 r., 1- (...) z dnia 22.09.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców R. J. i J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 991,68 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 21.09.2006 r., (...) z dnia 25.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców K. S. (2) i J. K. (3) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność S. T.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 26.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.199,94 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i

czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 13.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. J. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność S. L., oraz jednocześnie przedłożył oryginalną fakturę nr (...) z dnia 16.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B., wykorzystaną uprzednio nie później niż w dniu 06.10.2006 r. do rozliczenia w (...) w G. naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.03.2007 r. w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) z siedzibą w S. w kwocie 2.221,03 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur: (...) z dnia 22.02.2007 r., nr (...) z dnia 24.11.2006 r., (...) z dnia 28.02.2007 r., (...) z dnia 09.12.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy W. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. O., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przeprowadzoną weryfikację przez (...)

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 15.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. (...) w G. w kwocie 1.269,63 zł w ten sposób, że przedłożył podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 26.09.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność S. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego L. R.:

a) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 13.06.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 18.05.2006 r. i FS- (...) z dnia 26.05.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy M. P. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność SJ K.-F., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

b) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki M. nr rej. (...), stanowiącego własność H. A., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

c) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 09.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 31.08.2006 r., (...) z dnia 04.09.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r., (...) z dnia 20.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H., J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (1), i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

d) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 14.12.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym

miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 13.11.2006 r., nr (...) z dnia 28.11.2006 r. z pieczętą (...)
Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców S. H. i J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci
naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (1), i czyn ten kwalifikuje jako
występek z art. 270 § 1 kk,

e) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
09.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 23.10.2006 r. z pieczętą „(...) Autoryzowany Dealer S. w W.
i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej
samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność M. K. (1), i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

f) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
10.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) (32) z dnia 07.11.2006 r. z pieczętą „(...) Autoryzowany Dealer S. w
W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej
samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność L. D., i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

g) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
19.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 15.12.2006 r., (...) z dnia 18.12.2006 r., (...) z dnia
20.12.2006 r. z pieczętą „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisami wystawców R. N. i J. L. na zakup towarów
niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego
własność K. F., i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

h) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
09.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem
wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu
marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. J., i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

i) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IX aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
05.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 12.12.2006 r., nr (...) z dnia 14.12.2006 r., nr (...) z
dnia 21.12.2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do
wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. L.,
i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

j) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie X aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
06.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 29.09.2006 r. z pieczętą P.U.H. (...) Sp. z o.o. w W.
i podpisem wystawców R. S. (1) i D. M. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy
powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. P., i czyn ten kwalifikuje jako występek z
art. 270 § 1 kk,

k) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XI aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
30.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym
miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 17.01.2007 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i
podpisem wystawcy M. K. (2) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej
samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2), i czyn ten kwalifikuje jako występek z art. 270 § 1 kk,

l) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu
06.02.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym

miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 18.01.2007 r., (...) z dnia 19.01.2007 r., (...) z dnia 23.01.2007 r., (...) z dnia 30.01.2007 r. z pieczętką (...) Ltd. Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy D. K. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki B. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (2), i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

m) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 12.12.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 07.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki C. nr rej. (...), stanowiącego własność K. Z., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

n) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIV aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 26.02.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z datą 20.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność E. W., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

o) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XV aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 29.08.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 22.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy K. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność A. i Ł. G., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

p) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVI aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 20.04.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 08.03.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2), i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

q) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 20.03.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 21.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność J. K. (2), i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

r) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVIII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 08.09.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 25.08.2006 r., nr (...) z dnia 25.08.2006 r., nr (...) z dnia 06.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. G. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność A. B. (1), i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

s) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIX aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 03.10.2006 r., nr 1- (...) z dnia 22.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców R. J. i J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

t) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XX aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 21.09.2006 r., nr (...) z dnia 25.09.2006 r. z pieczętką (...)

Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców K. S. (2) i J. K. (3) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność S. T., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

u) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XXI aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 26.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 13.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. J. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność S. L., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

v) w ramach zarzutów postawionych w punktach XXII i XXIII aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia jednego czynu, polegającego na tym, że w okresie od dnia 15.11.2006 r. do dnia 06.03.2007 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) z siedzibą w S. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur (...) z dnia 22.02.2007 r., (...) z dnia 24.11.2006 r., (...) z dnia 28.02.2007 r. oraz (...) z dnia 09.12.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy W. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. O., oraz w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) (...) w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 26.09.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność S. K., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

i uznając, że przedmiotowe czyny zostały popełnione w ramach jednego ciągu przestępstw, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk i art. 91 § 1 kk na podstawie art. 270 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 20 kwietnia 2007 r. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 20 kwietnia 2007 r. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić:

- (...) w G. dowody rzeczowe w postaci akt szkód, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 7 (karty 608-609 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 5 (karty 639-640 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 3 (karty 773-774 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 3 (karty 1030-1031 akt sprawy) i wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 4 (karty 1165-1196 akt sprawy),
- (...) w S. dowód rzeczowy w postaci akt szkody, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycją 1 (karty 1075-176 akt sprawy),
- (...) S.A. (...) w G. dowód rzeczowy w postaci akt szkody, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycją 1 (karty 1484-1485 akt sprawy);

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 7 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od oskarżonego L. R. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) w W. kwotę 2.000,00 zł (dwóch tysięcy złotych) tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika z wyboru;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego L. R. na rzecz Skarbu

Państwa kwotę 5.869,68 zł (pięciu tysięcy osmiuset sześćdziesięciu dziewięciu złotych 68/100) tytułem części kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych), zaś na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk w pozostałym zakresie zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 429/14

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. R. prowadził w okresie obejmujący lata 2007 i 2007 jako osoba fizyczna działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.". W ramach przedmiotowej działalności L. R. zajmował się przede wszystkim kompleksową naprawą samochodów różnych marek w ramach prowadzonego przez siebie warsztatu, w którym zatrudniał szereg osób zajmujących się wykonywaniem poszczególnych prac w ramach napraw pojazdów – mechanicznych, blacharskich, lakierniczych. Klienci zgłaszali się do warsztatu prowadzonego przez L. R. na różne sposoby, zarówno z polecenia, jak i na skutek zauważenia przez pracowników L. R. zdarzeń drogowych, w ramach których pojazd wymagał naprawy, i zaoferowania swoich usług jego użytkownikowi. Po skontaktowaniu się z klientem firma L. R. oferowała co do zasady pojazd zastępczy, zaś właściciele pojazdów z reguły udzielali L. R. pełnomocnictwa, w których upoważniali go jako właściciela warsztatu dokonującego naprawy pojazdu do załatwienia wszystkich formalności z ubezpieczycielem, w tym do odbioru od ubezpieczyciela odszkodowania w ramach ubezpieczenia OC lub AC, które klient miał zawarte z ubezpieczycielem.

W latach 2006-2008 regułą było, iż w przypadku żądania przez warsztaty dokonujące napraw pojazdów wypłaty kwot wyższych niż wynikające z kalkulacji sporządzonych przez ubezpieczycieli ci ostatni żądali od warsztatów naprawiających pojazdy przedłożenia rachunków źródłowych za zakupione przez nich części celem weryfikacji, jakie części zostały wykorzystane do naprawy. W przypadku nieprzedłożenia przez warsztaty przedmiotowych dokumentów wysokość wypłaconego odszkodowania była często pomniejszana przez ubezpieczycieli zgodnie z kalkulacją przez nich sporządzona, praktyka taka funkcjonowała np. w (...). L. R. nie zgadzał się z taką praktyką i w niektórych przypadkach nie przedkładał tego rodzaju dokumentów, zaś w przypadku wypłacenia przez towarzystwo ubezpieczeniowe mniejszego niż wnioskowane odszkodowania występował na drogę sądową i z reguły procesy w tym przedmiocie wygrywał. Niemniej jednak w innych sytuacjach przedkładał kopie rachunków źródłowych celem sprawnego załatwienia formalności. Części potrzebne do naprawy były uprzednio kupowane albo przez samego L. R. albo przez kogoś z jego pracowników, od pewnego momentu zajmował się tym pracujący w charakterze zaopatrzeniowca M. K. (3), który zamawiał potrzebne części i przywoził je do warsztatu, gdzie były wykorzystywane do dokonywania napraw pojazdów.

W latach 2006 i 2007 r. L. R. w pewnych, wymienionych dalej przypadkach przedkładając ubezpieczycielom rachunki źródłowe przedkładał podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT na zakup towarów niezbędnych do wykonania usług w postaci napraw powypadkowych samochodów, z pieczętkami wystawców będących sprzedawcami części samochodowych i podpisami pracowników tych podmiotów jako ich wystawców (w formie skanowanych kopii), przy czym dokumenty te co do zasady były dokumentami opowiadającymi numerami autentycznym fakturom VAT, w których jednak zmieniona została treść w zakresie dotyczącym przedmiotu zakupu – samego towaru czy jego ceny. Tak podrobione dokumenty były przedkładane ubezpieczycielom celem szybszego załatwienia formalności związanych z wypłatą odszkodowania i uzyskania kwot pieniężnych z tym związanych.

I tak w dniu 13 czerwca 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 18 maja 2006 r. i FS- (...) z dnia 26 maja 2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy M. P. (1). Dokumenty te miały potwierdzić zakup

towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. o nr rej. (...), stanowiącego własność SJ K.-F..

W dniu 06 października 2006r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 04 października 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. S. (1). Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki M. o nr rej. (...), stanowiącego własność H. A..

L. R. w dniu 09 października 2006 r. przedłożył w (...) S.A w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2006 r., (...) z dnia 04 września 2006 r., (...) z dnia 06 września 2006 r. oraz (...) z dnia 20 września 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H. i J. K. (1). Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (1).

W dniu 14 grudnia 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 13 listopada 2006 r. i nr (...) z dnia 28 listopada 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H. i J. K. (1). Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. o nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (1).

L. R. w dniu 09 listopada 2006 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 23 października 2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. o nr rej. (...), stanowiącego własność M. K. (1).

W dniu 10 listopada 2006 r. L. R. przedłożył jako autentyczny w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) (32) z dnia 07 listopada 2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. o nr rej. (...), stanowiącego własność L. D..

W dniu 19 stycznia 2007 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 15 grudnia 2006 r., (...) z dnia 18 grudnia 2006 r. oraz (...) z dnia 20 grudnia 2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisami wystawców R. N. i J. L.. Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. F..

L. R. w dniu 09 listopada 2006 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 04 października 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1). Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. o nr rej. (...), stanowiącego własność W. J..

W dniu 05 stycznia 2007 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 12 grudnia 2006 r., nr (...) z dnia 14 grudnia 2006 r. oraz nr (...) z dnia 21 grudnia 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawcy R. K. (1). Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. o nr rej. (...), stanowiącego własność W. L..

W dniu 06 listopada 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 29 września 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w W. i podpisami wystawców R. S. (1) i D. M.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. o nr rej. (...), stanowiącego własność Z. P..

L. R. w dniu 30 stycznia 2007 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 17 stycznia 2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. K. (2). Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2).

W dniu 06 lutego 2007 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 18 stycznia 2007 r., (...) z dnia 19 stycznia 2007 r., (...) z dnia 23 stycznia 2007 r. oraz (...) z dnia 30 stycznia 2007 r. z pieczętką (...) Ltd. Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawcy D. K.. Dokumenty te miały potwierdzać zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki B. o nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (3).

W dniu 12 grudnia 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 07 grudnia 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki C. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. Z..

W dniu 26 lutego 2007 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z datą 20 lutego 2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. o nr rej. (...), stanowiącego własność E. W..

L. R. w dniu 29 sierpnia 2006 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 22 lipca 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy K. S. (1). Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. o nr rej. (...), stanowiącego własność A. i Ł. G..

W dniu 20 kwietnia 2007 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 08 marca 2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. N.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2).

L. R. w dniu 20 marca 2007 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 21 lutego 2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. o nr rej. (...), stanowiącego własność J. K. (2).

W dniu 08 września 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 25 sierpnia 2006 r., nr (...) z dnia 25 sierpnia 2006 r. oraz nr (...) z dnia 06 września 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawcy M. G.. Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. o nr rej. (...), stanowiącego własność A. B. (1).

W dniu 06 października 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 03 października 2006 r. oraz nr 1- (...) z dnia 22 września 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców R. J. i J. B.. Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. o nr rej. (...), stanowiącego własność K. T..

Również w dniu 06 października 2006 r. L. R. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT nr (...) z dnia 21 września 2006 r. oraz nr (...) z dnia 25 września 2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców K. S. (2) i J. K. (3). Dokumenty te miały

potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. o nr rej. (...), stanowiącego własność S. T..

L. R. w dniu 26 października 2006 r. przedłożył w (...) S.A. w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. J.. Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. o nr rej. (...), stanowiącego własność S. L..

W dniu 06 marca 2007 r. L. R. przedłożył w (...) z siedzibą w S. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur VAT (...) z dnia 22 lutego 2007 r., (...) z dnia 24 listopada 2006 r., (...) z dnia 28 lutego 2007 r. oraz (...) z dnia 09 grudnia 2006 r. z pieczętą wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisami wystawcy W. K. (1). Dokumenty te miały potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. o nr rej. (...), stanowiącego własność Z. O..

W dniu 15 listopada 2006 r. L. R. przedłożył w Towarzystwie (...) S.A. (...) w G. jako autentyczny podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 26 września 2006 r. z pieczętą wystawcy (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1). Dokument ten miał potwierdzić zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. (...) o nr rej. (...), stanowiącego własność S. K..

Na skutek informacji uzyskanych z urzędu funkcjonariusze Policji powzięli podejrzenie popełnienia przez L. R. przestępstw polegających na posłużeniu się opisanymi wyżej, podrobionymi dokumentami, jak również doprowadzeniu w ten sposób towarzystw ubezpieczeniowych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem lub przynajmniej usiłowania takiego doprowadzenia. W dniu 30 lipca 2007 r. funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez L. R., jak również pomieszczeń biurowych jego firmy, zabezpieczając znaczną ilość dokumentacji oraz komputery. W tym samym dniu zatrzymano i zabezpieczono dokumentację księgowo-finansową firmy (...) w siedzibie biura rachunkowego, które prowadziło przedmiotową dokumentację. Następnie w toku postępowania zabezpieczono znaczną ilość dokumentów od ubezpieczycieli, w szczególności (...).

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego L. R. k. 1299, 1394-1396, 1520, 1597, 1764-1765, 2142, 2371-2372; zeznania świadka E. F. k. 783-784, 2692-2693; zeznania świadka H. A. k. 856, 2695-2696; zeznania świadka K. G. (1) k. 791-792; zeznania świadka P. G. (1) k. 811-812, 2851; zeznania świadka L. D. k. 797; zeznania świadka K. F. k. 822, 2692; zeznania świadka W. J. k. 794-795; zeznania świadka P. L. (1) k. 1083-1084, 2810; zeznania świadka Z. P. k. 808, 2780; zeznania świadka K. G. (2) k. 819, 2778; zeznania świadka P. G. (3) k. 1086, 2778-2779; zeznania świadka P. W. k. 1133, 1659-1660, 2779; zeznania świadka E. W. k. 906, 2694-2695; zeznania świadka J. K. (2) k. 1038, 2696; zeznania świadka Z. O. k.1080-1081, 1995-1996, 2694; zeznania świadka S. K. k.1089-1090, 2777; zeznania świadka M. P. (1) k. 657-658, 893-894, 1622-1623; zeznania świadka W. K. (1) k. 1035-1036; zeznania świadka M. S. (1) k. 654-655, 1622; zeznania świadka S. H. k. 661-663, 896-897, 1623; zeznania świadka J. K. (1) k. 684-686, 1623-1624; zeznania świadka R. N. k. 643-644, 825-826, 899-900, 1621; zeznania świadka J. L. k. 828-829, 1624; zeznania świadka R. K. (1) k. 902-903, 1489v., (...) - (...); zeznania świadka R. S. (1) k. 674-675, 1721; zeznania świadka D. K. k. 688-690, 1699-1700; zeznania świadka R. W. k. 650-651, 1720-1721; zeznania świadka J. B. k. 973-975, 1625-1626; zeznania świadka W. B. k. 832, 1644; zeznania świadka A. B. (2) k. 805-806, 1701-1702; zeznania świadka R. M. k. 646-647, 1620-1621; zeznania świadka R. S. (2) k. 835-836, 1644; zeznania świadka A. B. (3) k. 843-844, 1644; zeznania świadka P. P. k. 847-848, 1659; zeznania świadka J. N. k. 851-852, 1659; zeznania świadka M. K. (3) k. 1763-1764; zeznania świadka P. C. k. 1793-1794; częściowo zeznania świadka M. R. k. 2923-2924; częściowo zeznania świadka J. D. k. 1347v., 1660, (...) - (...), 2160- (...), 2430- (...); zeznania świadka A. K. (up. Rzepki) k. 602-603, 1247v.- (...), (...), (...) - 2430; zeznania świadka Z. W. k. 615-617, 1641-1642, 1847-1848, 2167-2169; zeznania świadka S. U. k. 624-625, 665, 1041, 1643, 2205-2206; zeznania świadka W. K. (2) k. 628-629, 668-669, 769-770, 1643-1643a, (...) - 2070; zeznania świadka T. D. k. 765-766, 1643a; zeznania świadka P. L. (2) k. 621-622, 1642, 2161-2162; zeznania świadka K. L. k. 632-633, 1700-1701, 2206-2207; zeznania

świadka J. S. k. 671-672; zeznania świadka J. W. k. 2162; zeznania świadka W. K. (3) k. 2207-2208, 2407-2409; zeznania świadka M. P. (2) k. 2433-2434; zeznania świadka M. Ł. k. 2503-2505; zeznania świadka K. K. (2) k. 1479-1480, 1702-1703, 2170-2171, 2404-2406; zeznania świadka M. S. (2) k. 969-970, 1702; zeznania świadka M. K. (4) k. 1044, 1988-1990; protokół przeszukania mieszkania k. 390-392; protokół oględzin rzeczy k. 395-396; protokół przeszukania pomieszczeń biurowych k. 397-406; protokół zatrzymania rzeczy stanowiących dokumentację księgowo-finansową k. 442-444; protokoły oględzin rzeczy z załącznikami k. 482-497, 498-500, 507-571; protokoły zatrzymania rzeczy od (...) k. 597-599, 634-636, 702-704, 761-763, 1025-1027, 1189-1191; opinie kryminalistyczne z zakresu badań komputerowych k. 471-474, 478-480, 578-584, 1007-1009, 1012-1016, 1066-1069; informacja z ZUS k. 1773; informacja z biura rachunkowego k. 1775; dokumenty przedłożone przez oskarżonego k. 1806-1841; informacja z (...) S.A. z załącznikiem k. 1925-1943; informacja z (...) S.A. z załącznikiem k. 1944-1955; informacja z (...) z załącznikiem k. 1964-1972; częściowo opinia biegłego z zakresu wyceny napraw pojazdów k. 1873-1899; dokumenty stanowiące załączniki do notatek urzędowych k. 22-379, 745-758, 917-936, 939-767; załączniki do akt sprawy zawarte w 17 segregatorach koloru niebieskiego, 3 segregatorach koloru żółtego, 1 segregatorze koloru zielonego, 1 segregatorze koloru czarnego, 1 teczce koloru zielonego, 8 teczkach koloru białego oraz w dwóch kartonach z zawartością dowodów rzeczowych/

Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. oskarżył L. R. o to, że:

XXIV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 13.06.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.684,33 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur: nr (...) z dnia 18.05.2006 r. i FS-V/1681/06 z dnia 26.05.2006 r. z pieczętąką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy M. P. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność SJ K.-F., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.003,85 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętąką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki M. nr rej. (...), stanowiącego własność H. A., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXVI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.152,90 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 31.08.2006 r., (...) z dnia 04.09.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r., (...) z dnia 20.09.2006 r. z pieczętąką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H., J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (1), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXVII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 14.12.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 9.282,67 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 13.22.2006 r., (...) z dnia 28.11.2006 r., (...) z dnia 28.11.2006 r., (...) z dnia 04.12.2006 r. z pieczętąką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców S. H. i J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (1), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXVIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem (...) w G. w kwocie 451,77 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury (...) z dnia 23.10.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...) własność M. K. (1), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXIX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 10.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.699,92 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) (32) z dnia 07.11.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność L. D., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 19.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 2.233,51 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 15.12.2006 r., (...) z dnia 18.12.2006 r., (...) z dnia 20.12.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisami wystawców R. N. i J. L. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność K. F., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 09.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 3.284,06 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. J., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 05.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.872,39 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 12.12.2006 r., (...) z dnia 14.12.2006 r., (...) z dnia 21.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. L., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 554,86 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 11.09.2006 r., (...) z dnia 29.09.2006 r. z pieczętką P.U.H. (...) Sp. z o.o. w W. i podpisem wystawców R. S. (1) i D. M. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. P., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXIV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 30.01.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 137,62 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 17.01.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. K. (2) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.02.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 3.165,13 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 18.01.2007 r., (...) z dnia 19.01.2007 r., (...) z dnia 23.01.2007 r., (...) z dnia 30.01.2007 r. z pieczętką (...) Ltd. Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy D. K. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki B. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (2), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXVI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 12.12.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.097,81 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 07.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki C. nr rej. (...), stanowiącego własność K. Z., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXVII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 26.02.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 79,29 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z datą 20.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność E. W., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXVIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 29.08.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 665,27 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 22.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy K. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność A. i Ł. G., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XXXIX. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 20.04.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 906,38 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 08.03.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XL. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 20.03.2007 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 370,90 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 21.02.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność J. K. (2), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 08.09.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.433,77 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 25.08.2006 r., (...) z dnia 25.08.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. G. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność A. B. (1), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 646,36 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 03.10.2006 r., 1- (...) z dnia 22.09.2007 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców R. J. i J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLIII. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 991,68 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 21.09.2006 r., (...) z dnia 25.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców K. S. (2) i J. K. (3) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność S. T., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLIV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 26.10.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w G. w kwocie 1.199,94 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktury nr (...) z dnia 13.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. J. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność S. L., oraz jednocześnie przedłożył oryginalną fakturę nr (...) z dnia 16.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B., wykorzystaną uprzednio nie później niż w dniu 06.10.2006 r. do rozliczenia w (...) w G. naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLV. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 06.03.2007 r. w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) z siedzibą w S. w kwocie 2.221,03 zł w ten sposób, że przedłożył podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur: (...) z dnia 22.02.2007 r., nr (...) z dnia 24.11.2006 r., (...) z dnia 28.02.2007 r., (...) z dnia 09.12.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy W. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. O., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przeprowadzoną weryfikację przez (...), tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XLVI. w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 15.11.2006 r. w G., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) – L. R.”, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. (...) w G. w kwocie 1.269,63 zł w ten sposób, że przedłożył podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 26.09.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność S. K., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

/Akt oskarżenia k. 1546-1565/

Oskarżony L. R. jest żonaty, ma czworo dorosłych dzieci, z których troje pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, jego zawód wyuczony to kierowca mechanik, prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci warsztatu samochodowego z dochodem w wysokości około 3.000 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci warsztatu, domu i działki. Jego stan zdrowia jest dobry, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień. L. R. nie był uprzednio karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 2370-2371; dane o karalności k. 2877/

Z uwagi na pojawienie się w toku postępowania wątpliwości odnośnie stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego L. R. został on poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli w wydanej opinii sądowno-psychiatrycznej stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, rozpoznali natomiast u oskarżonego zaburzenia czynnościowe (nerwicę) oraz naczynioruchowe bóle głowy, stwierdzone odchylenia w stanie psychicznym nie mają jednak wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego. W odniesieniu do zarzucanych mu czynów oskarżony L. R. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

/Dowód: opinia sądowno-psychiatryczna k. 1362-1370/

Oskarżony L. R., przesłuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego (k. 1299), nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W trakcie drugiego przesłuchania (k. 1394-1396) oskarżony L. R. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, że wypłata odszkodowania uzależniona od przedstawienia kserokopii faktury zakupu części jest niezgodna z prawem, poświęcając tej kwestii znaczną część złożonych wówczas wyjaśnień. Podkreślił, że w przypadkach objętych zarzutami naprawy zostały przeprowadzone zgodnie z oceną techniczną sporządzoną przez ubezpieczyciela i zgodnie z technologią naprawy, części użyte do naprawy wszystkich tych pojazdów zostały wymienione na nowe, oryginalne, zgodnie z przedstawioną ubezpieczycielowi dokumentacją, ceny części użytych do naprawy są cenami rynkowymi i nie przekraczają cen wskazanych w systemie A., a w związku z tym warsztat mógł nie przedstawiać rachunków źródłowych, a żądanie ich przedstawienia było niezgodne z umową i prawem. Oskarżony wskazał ponadto, że nie czuje, żeby oszukał kogokolwiek, naprawy przeprowadzone w samochodach są zgodne, co potwierdzają zeznania klientów. Dodał, że praktyki ubezpieczycieli są niezgodne z prawem i mają na celu zmniejszenie wysokości odszkodowania i kosztów naprawy pojazdów. Wyjaśnił, iż kwestia wyłudzenia przez niego odszkodowania od ubezpieczycieli jest dla niego całkowicie niezrozumiała, albowiem nie odniósł żadnej korzyści z uwagi na to, że samochody zostały naprawione zgodnie z przedstawioną przez niego dokumentacją, a odszkodowanie było mu należne z tytułu dokonanej naprawy. Oskarżony L. R. wyjaśnił ponadto, że kwestią sporządzania dokumentacji i wystawiania faktur zajmowała się u niego osoba bliska, której danych nie podał z uwagi na ewentualne konsekwencje dla niej, zaś przez jakiś czas osobą odpowiedzialną za kosztorysowanie, wystawianie rachunków i składanie tych dokumentów była osoba z firmy zewnętrznej, jednak nie wskazał nazwy tej firmy. Dodał, że nie jest biegły w obsłudze komputera, jedynie potrafi sporządzić kalkulacje w systemie A., nie byłby w stanie i nie wypisuje na komputerze ani rachunków, ani innych dokumentów związanych z jego działalnością. Wskazał ponadto, że nie miał żadnego motywu, żeby fałszować rachunki, i zamontował części zgodnie z oceną techniczną, dziwi się, że takie rachunki zostały w towarzystwach ubezpieczeniowych przedstawione, albowiem polityka jego firmy polegała na nieprzedkładaniu ubezpieczycielom rachunków, gdyż żądania takie są bezprawne.

Podczas trzeciego przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 1520) oskarżony L. R. raz jeszcze nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

Na rozprawie w trakcie pierwszego rozpoznania sprawy oskarżony L. R. początkowo (k. 1597), nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia. Następnie, w końcowej fazie rozpoznania sprawy (k. 1764-1765), złożył wyjaśnienia, w których wskazał w szczególności, że osobiście nie zajmował się fakturowaniem szkód, w tym okresie było zatrudnionych u niego dwóch pracowników, którzy prowadzili działalność gospodarczą, wystawiali dokumenty, rachunki, które znajdują się w aktach sprawy, zajmowała się tym również jego żona, która nadzorowała kwestie rozliczeniowe, i nie może stwierdzić, czy któraś z tych osób nie podjęła się przestępstw mu zarzucanych. Dodał, że obecnie trudno mu wskazać dane personalne tych osób, powołując się w tym zakresie na nieprawidłowości przy zabezpieczeniu dokumentacji w postępowaniu w niniejszej sprawie. Wskazał ponadto, że osoby pracujące u niego w biurze były premiowane w

systemie miesięcznym za zakończone sprawy i mogłyby mieć cel w sfalszowaniu faktur, aby uprościć sobie pracę, bo uzyskiwanie zgód z banku czy leasingu jest długotrwałe, a jeżeli szkoda była zapłacona w pełni, to nie musieli nad tym pracować.

Podczas drugiego rozpoznania sprawy przed Sądem oskarżony L. R. (k. 2142) raz jeszcze nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

W toku trzeciego, aktualnego rozpoznania sprawy (k. 2371-2372) oskarżony L. R. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, jednakże po odczytaniu drugich z nich wskazał, że nie wyjaśniał, że nie poda danych firmy zewnętrznej, tylko że ich nie pamięta, gdyż znajdowały się one w aktach księgowych firmy, a te są niekompletne.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego L. R. k. 129, 1394-1396, 1520, 1597, 1764-1765, 2142, 2371-2372/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu po analizie zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego należało uznać, że oskarżony dopuścił się w ramach postawionych mu zarzutów jedynie przestępstw polegających na użyciu jako autentyczne podrobionych dokumentów, natomiast brak było wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu w ramach tych zarzutów, zgodnie z ich treścią, również popełnienia przestępstw polegających na doprowadzeniu (lub usiłowaniu doprowadzenia) ubezpieczycieli do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Z tego względu Sąd wyeliminował z opisów czynów elementy związane z tą ostatnią kwestią, jak również zmodyfikował kwalifikacje prawne czynów.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na zeznaniach świadków, które co do zasady, ze wskazanymi dalej wyjątkami dotyczącymi części zeznań niektórych świadków, w szczególności J. D. i M. R., uznał za jasne, logiczne, w odniesieniu do tych świadków, którzy składali zeznania więcej niż raz, także konsekwentne, korespondujące ze sobą oraz z innymi dowodami, a przez to wiarygodne. Już w tym miejscu należy również zaznaczyć, że Sąd opierał się, w przypadku świadków przesłuchanych kilkakrotnie, w pierwszej kolejności na zeznaniach świadków złożonych w toku postępowania przygotowawczego, kiedy ich pamięć o zdarzeniach była niewątpliwie świeższa. Na rozprawie w późniejszych etapach postępowania część świadków wprost stwierdzała przy tym, że z uwagi na upływ czasu czy w niektórych przypadkach brak dostępu do dokumentacji nie są już w stanie podać dokładnych szczegółów zdarzeń, a wówczas świadkowie ci co do zasady podtrzymywali swoje wcześniejsze zeznania. Zdaniem Sądu brak podstaw do kwestionowania takiego tłumaczenia świadków odnośnie niemożności złożenia szczegółowych zeznań na rozprawie, w świetle wskazań doświadczenia życiowego podane przez świadków okoliczności mogły bowiem utrudnić im złożenie na rozprawie zeznań tak dokładnych i szczegółowych, jak w początkowej fazie postępowania. Znaczenie zeznań poszczególnych świadków dla rozstrzygnięcia sprawy zostanie wskazanie w dalszych częściach niniejszego uzasadnienia.

Swoje ustalenia Sąd opierał także na dowodach dokumentarnych. Dowody te nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, zostały sporządzone przez uprawnioną do tego osobę, we właściwej formie i należało je uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy. Formułując przedmiotowe wnioski Sąd miał oczywiście na uwadze, że dokumenty w postaci faktur, wymienione w opisach poszczególnych czynów przypisanych oskarżonemu, zostały sfalszowane i nie są dokumentami autentycznymi. Z kolei szereg dalszych dokumentów, uzyskanych w szczególności od towarzystw ubezpieczeniowych, nie budzi już żadnych wątpliwości co do ich autentyczności. Znaczenie poszczególnych dowodów dokumentarnych dla rozstrzygnięcia sprawy także zostanie wskazane w dalszej części rozważań.

Jeżeli natomiast chodzi o wyjaśnienia oskarżonego L. R., Sąd uznał je za wiarygodne jedynie częściowo, w tym zakresie, w jaki korespondują one z pozostałymi, uznanymi za wiarygodne dowodami, są jasne i logiczne. W pozostałej części Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne i stanowiące przejaw przyjętej przez niego linii obrony, mającej

na celu uniknięcia odpowiedzialności karnej za czyny zarzucane mu w niniejszej sprawie. Oczywistym jest przy tym, że oskarżony miał interes w podawaniu korzystnych dla siebie okoliczności nawet wówczas, jeżeli nie były one zgodne ze stanem rzeczywistym, a interesem tych była wspomniana chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Przechodząc do omówienia poszczególnych dowodów warto rozpocząć od zeznań świadków. Jakichkolwiek wątpliwości Sądu nie budziły zeznania świadków będących właścicielami bądź użytkownikami pojazdów, których dotyczyły naprawy wykonane w warsztacie prowadzonym przez oskarżonego, w ramach których oskarżony posłużył się podrobionymi fakturami VAT wymienionymi w opisach czynów mu przypisanych celem wykazania kosztów tych napraw. W z tej grupy świadków E. F. zeznał w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem I aktu oskarżenia, świadek H. A. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem II aktu oskarżenia, świadek K. G. (1) w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem III aktu oskarżenia, świadek P. G. (1) w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem IV aktu oskarżenia, świadek L. D. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem VI aktu oskarżenia, świadek K. F. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem VII aktu oskarżenia, świadek W. J. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem VIII aktu oskarżenia, świadek P. L. (1) w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem IX aktu oskarżenia, świadek Z. P. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem X aktu oskarżenia, świadek K. G. (2) w zakresie dotyczącym czynów objętych punktami XI i XVI aktu oskarżenia, świadek P. G. (3) w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XII aktu oskarżenia, świadek P. W. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XIII aktu oskarżenia, świadek E. W. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XIV aktu oskarżenia, świadek J. K. (2) w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XVII aktu oskarżenia, świadek Z. O. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XXII aktu oskarżenia, zaś świadek S. K. w zakresie dotyczącym czynu objętego punktem XXIII aktu oskarżenia.

Z zeznań wszystkich wymienionych wyżej świadków wynika, że oddali oni do naprawy do warsztatu prowadzonego przez oskarżonego L. R. używane przez siebie pojazdy po zdarzeniach drogowych, po których wymagały one naprawy, opisali sposób nawiązania współpracy w tym zakresie oraz przyczyny wybrania warsztatu oskarżonego. Wszyscy oni potwierdzili również, że po nawiązaniu współpracy udzielili oskarżonemu pełnomocnictwa do załatwienia z ubezpieczycielem wszelkich formalności związanych z polisami pojazdów, w tym do odbioru od ubezpieczyciela kwoty wypłaconej tytułem odszkodowania. Ponadto świadkowie ci mniej lub bardziej ogólnie opisali zakres napraw, jakie zostały wówczas wykonane, jak również zgodnie przyznali, że byli zadowoleni z wykonanych przez warsztat oskarżonego napraw (jedynie Z. O. wskazał na pewne problemy z reflektorem czy też lampą kierunkowskazu, jednakże zostały one rozwiązane, zaś w ocenie Sądu kwestia ta pozostaje bez istotnego znaczenia dla oceny zasadności postawionego w tym zakresie oskarżonemu zarzutu). Należy podkreślić, iż zdecydowana większość z omawianej grupy świadków zeznała, że nie interesowała się kwestią tego, jakie dokładnie części zostały użyte do przeprowadzenia napraw ich pojazdów, albowiem wobec zadowolenia ze sposobu wykonania napraw nie mieli powodów do kwestionowania działań warsztatu w tym zakresie. Jedynie w kilku przypadkach świadkowie podali w kwestii użytych części jakiegokolwiek dalsze informacje. W szczególności H. A. zeznał, iż informowano go, że do naprawy użyto części oryginalnych, podobnie świadek W. J. podał, że informowano go, iż do naprawy użyto oryginalnych części firmy (...). Z kolei świadek K. G. (2) zeznała, że osoba, która następnie chciała kupić naprawiony już pojazd, dokładnie go sprawdzała i wszystko było w porządku, co wskazywało na użycie do naprawy odpowiednich części. Natomiast świadek P. G. (3) podał, że w jego ocenie do naprawy użyto części nowych, albowiem będąc w międzyczasie w warsztacie widział nowe, opakowane części, które miały zostać wykorzystane do naprawienia jego pojazdu.

Należy dodać, iż w trakcie ostatniego rozpoznania sprawy Sąd starał się ponownie przesłuchać wszystkich wskazanych wyżej świadków, pod kątem ustalenia dalszych losów naprawionych pojazdów, albowiem Sąd rozważał dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia części, jakie zostały użyte do napraw pojazdów, jednakże jedynie w przypadku wcześniejszej możliwości dokonania oględzin pojazdów, albowiem zdaniem Sądu jedynie wówczas dopuszczenie takiego dowodu miałoby sens. Należy zaznaczyć, że w przypadku części świadków ich ponowne przesłuchanie nie było możliwe z uwagi na ich śmierć, co dotyczy K. G. (1), L. D. i W. J. (odpisy skróconych aktów zgonu odpowiednio k. 2770, 2774 i 2844). Z zeznań pozostałych świadków wynika, że ewentualne oględziny pojazdów byłyby

możliwe jedynie w przypadku samochodów opisanych w zarzutach z punktów II, IX, XIV i XXIII aktu oskarżenia, jednakże ze wskazanych dalej względów Sąd odstąpił od przeprowadzania dalszych czynności w tym zakresie.

Kolejną grupę świadków stanowią osoby będące przedstawicielami (w większości przypadków pracownikami) podmiotów, które wystawiły faktury na rzecz firmy oskarżonego, które to faktury zostały następnie niejako zdublowane poprzez podrobienie faktur o takich samych numerach, po czym tymi podrobionymi fakturami, wymienionymi w opisach poszczególnych czynów przypisanych oskarżonemu, L. R. posłużył się przedkładając je ubezpieczycielom celem potwierdzenia zakupu towarów niezbędnych do wykonania usług w postaci napraw powypadkowych samochodów opisanych w zarzutach. Do tej grupy świadków należą w szczególności M. P. (1) z D. ADV – Autoryzowanego Dealera V. w G., zeznający co do czynu objętego zarzutem z punktu I aktu oskarżenia, W. K. (1) z tej samej firmy, zeznający co do czynu objętego zarzutem z punktu XXII aktu oskarżenia, M. S. (1) z (...) Sp. z o.o. w G., zeznający co do czynu z punktu II aktu oskarżenia, S. H. i J. K. (1) z (...) Sp. z o.o. w G., zeznający co do czynów z punktów III i IV aktu oskarżenia. Należą do niej również R. N. i J. L. z „(...) Autoryzowany Dealer S. w W., zeznający co do czynów objętych zarzutami z punktów V, VI i VII w przypadku pierwszego z nich oraz co do ostatniego z tych czynów w przypadku drugiego z nich. Ponadto w tej grupie świadków znajdują się R. K. (2) z (...) Sp. z o.o. w G., zeznający co do czynów objętych zarzutami z punktów VIII, IX i XXIII aktu oskarżenia, R. S. (1) z (...) Sp. z o.o., zeznający co do czynu objętego zarzutem z punktu X aktu oskarżenia, D. K. z (...) Ltd. Sp. z o.o. w G., zeznający co do czynu objętego zarzutem z punktu XII aktu oskarżenia, R. W. z (...) Sp. z o.o., zeznający co do czynów objętych zarzutami z punktów XIII, XIV i w mniejszym zakresie XV aktu oskarżenia, a także J. B. z (...) Sp. z o.o. w G., zeznający co do czynu objętego zarzutem z punktu XVII aktu oskarżenia, a pośrednio także co do czynów objętych zarzutami z punktów XIX i XXI aktu oskarżenia.

Wymienieni wyżej świadkowie opisali charakter swojej pracy w podmiotach zajmujących się sprzedażą części samochodowych, w tym zasady wystawiania faktur za sprzedaż części samochodowych. W tym ostatnim zakresie niemal wszyscy podkreślali, że nie jest możliwe wystawienie dwóch faktur o tym samym numerze. Po okazaniu im faktur objętych zarzutami postawionymi oskarżonemu w takim zakresie, w jakim faktury te wystawiały podmioty, w których wykonywali pracę, zaś świadkowie mieli je podpisać, w wielu przypadkach świadkowie podali szereg zastrzeżeń co do treści tych faktur, zaś po okazaniu zabezpieczonych oryginałów faktur VAT o tych samych numerach w większości przypadków stwierdzili, że faktury objęte zarzutami nie są dokumentami autentycznymi, wystawionymi przez firmy, w których pracują, uzasadniając przy tym swoje stanowisko. Należy również zaznaczyć, iż w istocie wszyscy świadkowie z omawianej grupy potwierdzili, że znana jest im firma prowadzona przez oskarżonego L. R., niekiedy również sam oskarżony. Wskazywali przy tym różnie, czy po części przychodził sam oskarżony, czy raczej jego pracownicy. R. N. zeznał, że czasem przychodził oskarżony, czasem jego pracownicy, J. L., że oskarżony kupował raczej za pośrednictwem swoich pracowników, podobnie S. H. czy R. K. (1). W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań wymienionych wyżej świadków, korespondują one z innymi dowodami, ponadto świadkowie ci są osobami obcymi dla oskarżonego, znającymi go w niektórych przypadkach jedynie z relacji służbowych, i nie mieli żadnego powodu, by obciążać oskarżonego niezgodnie z prawdą, wręcz przeciwnie, niemal wszyscy wypowiadali się pozytywnie o firmie oskarżonego jako kliencie.

Z pewnym powiązaniem z zeznaniami wskazanych wyżej świadków pozostają zeznania świadków R. M., W. B. i A. B. (2), które również nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, miały jednak drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Pierwszy z tych świadków był również sprzedawcą w sklepie z częściami samochodowymi i zeznał na podobne okoliczności co wymienieni wcześniej świadkowie, jednak jego zeznania pozostają bez bezpośredniego związku z którymkolwiek z zarzutów postawionych oskarżonemu. Świadek W. B. był z kolei pracownikiem warsztatu (...), który zeznał co do oryginału faktury VAT wymienionej w zarzucie objętym punktem XI aktu oskarżenia, wystawionej na rzecz tego warsztatu, co pośrednio potwierdza, iż faktura, którą posłużył się oskarżony, nie była dokumentem autentycznym. Z kolei świadek A. B. (2) był pracownikiem (...), podmiotu zajmującego się pośrednictwem w ubezpieczeniu pojazdów w (...). Nie podał on okoliczności mogących mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W dalszej kolejności należy się odnieść do zeznań świadków będących pracownikami firmy prowadzonej przez oskarżonego, ewentualnie firmy jego żony M. R., a także do zeznań tej ostatniej.

W ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności zeznania świadków będących pracownikami firmy oskarżonego, tj. R. S. (2), A. B. (3), P. P., J. N. i M. K. (3). Świadkowi ci opisali, czym zajmowali się w firmie oskarżonego oraz odnieśli się do pewnych kwestii związanych z organizacją pracy w firmie oskarżonego, mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ich twierdzenia są spójne, korespondują wzajemnie ze sobą i zdaniem Sądu brak podstaw do ich kwestionowania.

Świadek R. S. (2), wykonujący pracę blacharza, zeznał w szczególności, iż w biurze firmy siedział z reguły oskarżony L. R. lub czasami M. R., natomiast nie wie, kto wystawiał faktury. Podał, że o potrzebne części zwracał się do oskarżonego, natomiast nie wie, kto dokonywał ich zakupu, podkreślając, że z reguły do napraw wykorzystywał części nowe. Świadek J. N., również blacharz, stwierdził, że części brał z magazynu i przeważnie były już one zabezpieczone. Dodał, że od pewnego czasu przed przesłuchaniem w firmie zatrudniono zaopatrzeniowca, który zajmował się kupnem i przywożeniem części (zapewne miał na myśli M. K. (3)), natomiast wcześniej zajmował się tym szef, czyli oskarżony. Świadek ten nie podał istotnych okoliczności związanych z pracą biura firmy, w tym dotyczących tego, kto zajmował się dokumentacją, w tym fakturami. Z kolei świadek A. B. (3), pracujący jako pomocnik lakiernika, zeznał, że wedle jego wiedzy był pracownik zajmujący się zakupem części, jednak nie zna jego danych i szczegółów zakupu (być może także miał na myśli M. K. (3)), poza tym nie podał okoliczności o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy. Natomiast świadek P. P., mechanik samochodowy, wskazał, że nie miał styczności z dokumentacją firmy, natomiast części wykorzystywane do napraw zamawiał szef (czyli oskarżony) i były one z reguły już dla niego ściągnięte, czym zajmował się już zaopatrzeniowiec (prawdopodobnie także on miał na myśli M. K. (3)). Również ten świadek podał, że do napraw wykorzystywał zawsze nowe części. Wreszcie świadek M. K. (3) zeznał, że to on zamawiał części i je przywoził. Podkreślił, że w biurze zawsze ktoś był – oskarżony, jego żona albo inna osoba (świadek nie podał danych mogących pozwolić na identyfikację takiej osoby), zaś on nie miał dostępu do faktur, zwracał się w tym przedmiocie do oskarżonego i wszystkie ustalenia robił z nim. Nie do końca jasne są zeznania tego świadka w kwestii niszczenia faktur w firmie, mogące wskazywać na pewne nieprawidłowości w obiegu dokumentacji w warsztacie prowadzonym przez oskarżonego.

Kolejnym świadkiem jest P. C., formalnie będący pracownikiem firmy żony oskarżonego M. R.. Z jego zeznań wynika jednak, że wykonywał czynności także na rzecz firmy oskarżonego, w tym zabezpieczał materiałowo pracę lakierników i dostarczał im materiały. Z jego zeznań wynika przy tym, że nie zajmował się przygotowaniem dokumentów dla ubezpieczycieli i ciężko mu powiedzieć, kto się tym zajmował, gdyż była rotacja pracowników, w tym był pracownik o imieniu M.. Z zeznań świadka wynika również, że faktury pisała M. R.. Zeznania te współgrają z zeznaniami pozostałych pracowników firmy i zdaniem Sądu brak podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Poważne wątpliwości budzi natomiast wiarygodność znacznej części zeznań świadka M. R., żony oskarżonego. Już sam fakt, iż świadek ten jest osobą najbliższą dla oskarżonego, nakazywał ostrożną ocenę wiarygodności zeznań świadka, która miała interes w celowym podawaniu okoliczności korzystnych dla oskarżonego nawet wówczas, jeżeli nie były one zgodne ze stanem rzeczywistym. Należy również zauważyć, że omawiana świadek złożyła zeznania dopiero na końcowym etapie postępowania, wcześniej korzystając z prawa do odmowy składania zeznań (jej zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego nie dotyczyły kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy). Tym samym świadek, będąc zapewne poinformowana przez oskarżonego o przebiegu procesu, miała możliwość takiego sformułowania swoich zeznań, aby potwierdzały one linię obrony przyjętą przez L. R. na pewnym etapie postępowania, i zdaniem Sądu tym właśnie należy tłumaczyć treść zeznań M. R., w tym to, że korespondują one z wyjaśnieniami oskarżonego, nie znajdując jednak potwierdzenia w innych dowodach. W konsekwencji w ocenie Sądu zeznania te należy uznać za w dużej części niewiarygodne.

Ten ostatni wniosek dotyczy w istocie większości istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności podanych przez M. R.. Przyznała ona wprawdzie, że często bywała w biurze firmy zamiennie z oskarżonym i wystawiała faktury, jednakże stwierdziła również, że w firmie byli pracownicy biurowi zajmujący się wystawianiem faktur, kompletowali oni

dokumentację dotyczącą danego samochodu i do ich zadań należało też dostarczanie tych dokumentów do firm ubezpieczeniowych, dodając, że za szybkie i sprawne załatwienie takiej sprawy byli oni premiowani. Podobnie jak oskarżony świadek nie była jednak w stanie podać danych tych pracowników, zasłaniając się w tym zakresie upływem czasu, rotacją pracowników i tym, że w toku postępowania i w związku z nim miały zaginać dokumenty firmy umożliwiające ustalenie ich danych. M. R. zaprzeczyła natomiast, aby to oskarżony zajmował się wystawianiem faktur, co nie do końca koresponduje z zeznaniami pracowników firmy, i podobnie jak oskarżony podała, że zajmował się on jedynie sporządzaniem kalkulacji i słabo sobie radził z komputerem. W ocenie Sądu twierdzenia te należy uznać za niewiarygodne z tych samych przyczyn, co podobne wyjaśnienia oskarżonego, o czym będzie jeszcze dalej mowa.

Pozostali świadkowie to osoby będące pracownikami firm ubezpieczeniowych wymienionych w zarzutach, w większości (...). W ocenie Sądu zeznaniach tych świadków, ze wskazanymi dalej zastrzeżeniami dotyczącymi zeznań świadka J. D. i w mniejszym zakresie A. K. (uprzednio R.), należy uznać za wiarygodne, albowiem korespondują one wzajemnie ze sobą oraz z dowodami dokumentarnymi, są jasne, logiczne, a po części nawet zawierają fragmenty korzystne dla oskarżonego, co wskazuje, iż pomimo tego, że świadkowie ci występowali w imieniu pokrzywdzonych w niniejszej sprawie, to składali zeznania obiektywne i bezstronne.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż świadkowie ci w wielu wypadkach odnosili się do kwestii zasad wypłaty odszkodowań i ich wyliczenia, w tym także co do okoliczności kwestionowanych przez oskarżonego, takich jak wymóg przedkładania rachunków źródłowych za użyte do napraw części (niekiedy przyznając nawet oskarżonemu rację, pomimo że pracowali dla ubezpieczycieli), jednakże w tym zakresie ich zeznania miały drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem po pierwsze dotyczyły one okoliczności w istocie o charakterze prawnym, które Sąd rozstrzyga sam na podstawie obowiązujących przepisów, a po drugie kwestie te nie miały kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ze wskazanymi dalej zastrzeżeniami. Należy bowiem podkreślić, że to, czy oskarżony miał prawny obowiązek przedłożyć faktury dotyczące zakupu części wykorzystanych do napraw, nie ma decydującego znaczenia dla tego rozstrzygnięcia (aczkolwiek może wpływać np. na ocenę motywacji oskarżonego), skoro w istocie je przedłożył, mając w tym zdaniem Sądu wskazany dalej interes, zaś okazały się one dokumentami sfałszowanymi i to te kwestie faktyczne mają dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie najistotniejsze. W konsekwencji w dalszych rozważaniach dotyczących zeznań świadków Sąd skoncentruje się na tych ich elementach, które dotyczyły nie tyle ogólnych zasad wypłaty odszkodowań, ile konkretnych sytuacji rozpatrywanych w niniejszej sprawie.

Świadek K. K. (2), pracownik (...) S.A., zeznał na okoliczności związane z zarzutem postawionym oskarżonemu w punkcie XXIII aktu oskarżenia. Wskazał on, że nie udokumentowano zakupu części u autoryzowanego dealera, dlatego obniżono kwotę wypłaconą firmie oskarżonego, a wówczas L. R. przedłożył faktury i wtedy wypłacono całość odszkodowania. Wskazał przy tym, że nie kwestionowano samego wykonania naprawy, a jedynie to, jakich części do tego użyto i jakie były ich ceny, nie był w stanie wypowiedzieć się co do kwestii oględzin pojazdu. Ponadto świadek ten ogólnie opisał wspomniane wyżej zasady wypłaty odszkodowań obowiązujące w reprezentowanym przez niego towarzystwie ubezpieczeniowym.

Z kolei świadkowie M. S. (2) i M. K. (4), pracownicy (likwidatorzy szkód) (...) S.A. w S., zeznali na okoliczności dotyczące czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XXII aktu oskarżenia. Pierwszy z nich wskazał, że w związku z oględzinami pojazdu zakwestionowana została wymiana przez firmę oskarżonego niektórych ze wskazanych części, podczas gdy użycie innych, co przyznał, nie mogło już zostać sprawdzone z przyczyn technicznych. Z treści zeznań tego świadka wynika jednak, że są one oparte jedynie na dokumentacji. Z kolei drugi z wymienionych świadków dokonywał w świetle treści dokumentów oględzin ponaprawczych pojazdu naprawianego przez warsztat oskarżonego i wprawdzie nie pamiętał już okoliczności tych oględzin, to jednak po okazaniu dokumentacji wskazał, że użycia niektórych części w trakcie oględzin nie był już w stanie sprawdzić, inne w jego ocenie zostały wymienione na części używane, nie zaś nowe (aczkolwiek przyznał jednocześnie, że mogło to nastąpić w międzyczasie, a taka możliwość wynika również z zeznań świadka Z. O.), co do innych wskazał, że w jego ocenie ich nie wymieniono.

W tym miejscu należy zaznaczyć, o czym będzie jeszcze dalej mowa, iż pomimo tego, że zeznania wskazanych wyżej świadków, jak również dokumenty z nimi powiązane, dotyczące czynów zarzucanych oskarżonemu w punktach XXIII

i zwłaszcza XXII aktu oskarżenia, obciążają w pewnym zakresie oskarżonego w zakresie dalszym niż sama kwestia posłużenia się sfałszowanymi dokumentami, to jednak kwestia ta nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Należy bowiem podkreślić, iż w pierwszym wyroku Sądu pierwszej instancji wydanym w niniejszej sprawie oskarżonemu przypisano w zakresie wszystkich postawionych mu zarzutów jedynie popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, zaś wyrok ten został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego jedynie przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...), a więc w zakresie dotyczącym zarzutów postawionych w punktach od I do XXI aktu oskarżenia. W tej sytuacji natomiast, stosownie do treści art. 443 kpk, w zakresie dotyczącym zarzutów z punktów XXII i XXIII aktu oskarżenia nie ma możliwości wydania orzeczenia surowszego dla oskarżonego niż wspomniany wyżej pierwszy wyrok Sądu pierwszej instancji, a więc i przypisania oskarżonemu w tym zakresie popełnienia przestępstwa oszustwa kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk (wspomniany przepis rzutuje również na pewne inne rozstrzygnięcia zapadłe w uzasadnianym wyroku, o czym będzie jeszcze dalej mowa). W konsekwencji dowody mogące przemawiać w zakresie tych dwóch zarzutów za popełnieniem przez oskarżonego przestępstwa oszustwa nie mogą mieć istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem w tym zakresie istnieje prawna możliwość przypisania oskarżonemu jedynie popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 270 § 1 kk lub łagodniejszego. Już w tym miejscu należy zaznaczyć, iż z zeznań wskazanych wyżej świadków oraz z dowodów dokumentarnych korespondujących z tymi zeznaniami w ocenie Sądu jednoznacznie wynika, że oskarżonemu w ramach tych dwóch zarzutów należy przypisać popełnienie przestępstwa polegającego na posłużeniu się sfałszowanymi dokumentami.

W przypadku pozostałych zarzutów, odnoszących się do pokrzywdzonego (...), wskazane wyżej zastrzeżenie wynikające z treści art. 443 kpk nie obowiązuje, w związku z czym w tym zakresie możliwe i konieczne było rozważenie popełnienia przez oskarżonego nie tylko czynów określonych w art. 270 § 1 kk, ale także w art. 286 § 1 kk. Ma to znaczenie w kontekście oceny zeznań pozostałych świadków należących do omawianej grupy, albowiem wszyscy oni byli pracownikami (...) i zeznawali na okoliczności związane z zarzutami postawionymi oskarżonemu w punktach od I do XXI aktu oskarżenia.

Świadek Z. W., likwidator szkód w (...), poza opisaniem ogólnych zasad dotyczących kwestii ustalenia wysokości odszkodowania opisał szczegółowe czynności przeprowadzone w ramach likwidacji szkód objętych zarzutami z punktów II i XXI aktu oskarżenia. Dodał, że dokumenty potrzebne do przeprowadzenia procesu likwidacji szkody w przypadku firmy oskarżonego przynosili mu albo sam oskarżony, albo jego pracownicy, którzy zmieniali się, natomiast on nie miał uprawnień, aby sprawdzić autentyczność przedłożonych rachunków źródłowych, jednakże wskazał, że wyglądały one na autentyczne i daty ich wystawienia były już po dacie powstania szkody.

Likwidatorem szkód w (...) był również świadek S. U., który również złożył zeznania dotyczące ogólnych zasad z tym związanych (był jednym ze świadków wskazujących na bezprawność żądania przez ubezpieczycieli rachunków źródłowych), a ponadto opisał szczegóły dotyczące likwidacji kilku szkód, w szczególności tej związanej z zarzutem z punktu VI aktu oskarżenia, potwierdzając, iż w tym zakresie stwierdzono podrobienie dokumentu w postaci faktury VAT przedłożonej przez oskarżonego. Świadek ten dodał, że sam nie weryfikował w trakcie likwidacji szkody autentyczności przedłożonych przez oskarżonego dokumentów, uznając jedynie po ich szacie graficznej, że są wiarygodne.

Podobny charakter mają zeznania kolejnego likwidatora szkód w (...) – świadka W. K. (2), które również dotyczyły ogólnych zasad likwidowania szkód w tym towarzystwie ubezpieczeniowym, jak i szczegółów likwidacji konkretnych szkód, w tym objętych zarzutami z punktów IV i VII aktu oskarżenia. Z zeznań świadka wynika w szczególności, że już po wypłaceniu odszkodowań stwierdzono podwójny charakter numerów faktur, którymi posłużył się oskarżony, co wskazywało na ich nieautentyczny charakter, natomiast wcześniej, w trakcie wykonywania czynności, nie sprawdzał on autentyczności przedłożonych przez warsztaty rachunków, bowiem nie zakładał, aby mogły one zostać sfałszowane, jeżeli faktury wyglądały na oryginalne.

Z kolei świadek T. D. opisał nie tylko ogólne zasady likwidacji szkód w (...), ale także na okoliczności związane z likwidacją szkody objętej zarzutem z punktu IX aktu oskarżenia, potwierdzając w tym zakresie istnienie dwóch różnych kompletów faktur, co wskazywało na nieautentyczność jednego z nich. Natomiast przyznał, że wcześniej

faktury nie były sprawdzane co do ich autentyczności, jeżeli nie budziły wątpliwości pracowników, natomiast w tym przypadku tak nie było.

Drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały zeznania pozostałych świadków będących likwidatorami szkód w (...). Świadek K. L. jako kolejny opisał zasady likwidacji szkód w (...). (także on potwierdził niektóre zastrzeżenia oskarżonego co do działalności tego ubezpieczyciela, np. co do żądania przedstawiania rachunków źródłowych, i wskazał wręcz na rażące zaniżanie kosztów przez ubezpieczyciela celem wypłaty jak najniższego wynagrodzenia), w tym wskazał, że rachunki źródłowe nie były sprawdzane pod względem autentyczności, a jedynie sprawdzano je z wykonaną kalkulacją kosztów naprawy. Świadek odniósł się również do pewnej konkretnej sytuacji, jednak z jego zeznań nie wynika, aby była to jedna ze spraw objętych zarzutami postawionymi oskarżonemu w niniejszej sprawie. Z kolei świadek P. L. (2), również opisując ogólne zasady likwidacji szkód, nie odniósł się wprost do sytuacji objętych zarzutami postawionymi w niniejszej sprawie, albowiem okazało się, że nie likwidował jednej z tych szkód, a jedynie jego nazwisko widniało na okładce akt, jednak realnym likwidatorem tej szkody był wspomniany już W. K. (2). Podobny charakter mają zeznania świadka J. S., które również nie dotyczą konkretnych szkód objętych zarzutami z aktu oskarżenia. Natomiast świadek M. P. (2) opisał jedynie ogólne zasady dotyczące likwidowania szkód w (...), nie odnosząc się do konkretnych zdarzeń objętych zarzutami postawionymi oskarżonemu, a w konsekwencji jego zeznania nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Kolejną grupę świadków stanowią osoby, które były w (...). rzeczoznawcami, tj. J. W., W. K. (3) i M. Ł..

Z zeznań świadka J. W. wynika, że dokonywał on oględzin pojazdu naprawionego przez warsztat oskarżonego i opisanego w zarzucie z punktu XII aktu oskarżenia, w tym oględzin już po dokonanej naprawie. W swoich zeznaniach podał on, że jest w stanie stwierdzić, iż w samochodzie naprawionym przez firmę oskarżonego zostały wymienione powłoka lakiernicza, chłodnica, reflektory i osłony, że zauważyłby, gdyby chłodnica i reflektory były używane. Ponadto świadek podał, że na reflektorze widać logo firmy, wobec czego musi być to część oryginalna, oraz że do B. nie ma zamienników w postaci aluminiowych części, jak również, że co do pewnych elementów blacharskich nie był w stanie stwierdzić, czy użyte zostały części oryginalne. Co istotne, z zeznań świadka wynika, że jego zdaniem naprawa została wykonana prawidłowo.

Świadek W. K. (3) dokonywał natomiast oględzin pojazdu marki T. opisanego w zarzucie z punktu IV aktu oskarżenia, zarówno przed naprawą, jak i po naprawie. Także ten świadek wskazał, że jego zdaniem naprawa została wykonana prawidłowo, co więcej, oskarżony w świetle zeznań świadka miał mieć zasadę, że przed wykonaniem naprawy okazywał mu jako pracownikowi ubezpieczyciela oryginalne, nowe części zakupione w celu dokonania przedmiotowej naprawy. Również z zeznań tego świadka wynikają pewne potencjalne działania ubezpieczyciela zmierzające do obniżania kosztów przy wypłacaniu odszkodowania, w tym przypadku polegające na nakazywaniu niewymieniania części, które w jakiś sposób mogą zostać naprawione (w tym przypadku ramy pojazdu), co miało na celu obniżenie wysokości odszkodowania.

Z kolei świadek M. Ł., również rzeczoznawca w (...), pełniący jednak bardziej kierownicze funkcje, opisał zasady obowiązujące w (...), jak również odniósł się do kwestii związanych z gromadzeniem materiałów na potrzeby postępowania w niniejszej sprawie. Jego zeznania mają jednak ogólny charakter i w ocenie Sądu nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Tej ostatniej kwestii dotyczą również zeznania świadka J. D. i to je, jako zdecydowanie bardziej szczegółowe, należy uznać za istotniejsze. Budzą one jednak poważne wątpliwości może nie tyle stricte co do ich wiarygodności, ile w zakresie możliwości uznania ich za dowód obciążający oskarżonego w niniejszej sprawie w zakresie przekraczającym kwestię możliwości przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstw kwalifikowanych z art. 270 § 1 kk. Świadek ten, będący pracownikiem działu technicznego w (...), wskazał, że to on wyliczał szkodę, jaką miał ponieść ten zakład ubezpieczeń na skutek przedłożenia przez oskarżonego sfałszowanych faktur wymienionych w zarzutach z punktów od I do XXI aktu oskarżenia i doprowadzenia w ten sposób (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawyżenie wypłaconych odszkodowań. Podany przez świadka sposób wyliczenia przedmiotowych szkód jest

jednak bardzo uproszczony i w ocenie Sądu nie pozwala na stwierdzenie, aby wyliczenie to, uwzględnione przy formułowaniu zarzutów, pozwalało na ustalenie realnych szkód poniesionych przez (...). Z zeznań świadka wynika bowiem, że po wskazaniu mu przez funkcjonariuszy Policji zakwestionowanych faktur źródłowych wyliczył szkody tak, jakby faktur tych nie było, tzn. stosując urealnienie części uzależnione od okresu eksploatacji pojazdu poprzez przyjęcie cen producenta określonych w systemie A.. Oznacza to, że świadek przyjął i podał organom ścigania wysokość odszkodowań, jakie wypłaciłoby (...), gdyby faktur źródłowych wymienionych w zarzutach jako podrobione nie było, a tym samym podane przez świadka szkody poniesione przez (...) w przypadku poszczególnych czynów zarzucanych oskarżonemu stanowią w istocie różnicę pomiędzy wypłaconymi odszkodowaniami a wyliczonymi kwotami, które zostałyby wypłacone, gdyby oskarżony nie przedstawił faktur źródłowych.

Taki sposób wyliczenia znajduje potwierdzenie w treści notatki urzędowej sporządzonej na tę okoliczność przez funkcjonariusza Policji (k. 1245-1246) i zdaniem Sądu należy uznać go za uproszczony i nie mogący prowadzić do ustalenia rzeczywistych szkód poniesionych przez (...). Po pierwsze wątpliwości co do takiego wyliczenia budzi już sama kwestionowana przez oskarżonego okoliczność istnienia obowiązku przedkładania faktur źródłowych, która była przez oskarżonego skutecznie kwestionowana przed sądami gospodarczymi, na co wskazuje chociażby treść dokumentów przedłożonych przez oskarżonego (vide k. 1806-1841). Przede wszystkim jednak sam fakt posłużenia się przez oskarżonego podrobionymi dokumentami w postaci faktur nie oznacza jeszcze automatycznie, że do napraw pojazdów wymienionych w poszczególnych zarzutach nie zostały użyte części wymienione w tych dokumentach i że tym samym ubezpieczyciel w ten sposób został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłacenia zawyżonego odszkodowania. Przedłożenie podrobionych dokumentów źródłowych mogło mieć bowiem także inne cele, o czym będzie jeszcze dalej mowa, związane przede wszystkim z szybkością uzyskania świadczenia odszkodowawczego. W tej sytuacji wyliczenie wysokości należnych odszkodowań, a w konsekwencji powstałych szkód, jedynie poprzez uznanie, że podrobione dokumenty są uznane za nieistniejące, bez precyzyjnego ustalenia, jakie części zostały wykorzystane do napraw poszczególnych pojazdów i w konsekwencji jakie koszty zostały w tym zakresie poniesione przez warsztat oskarżonego, nie zasługuje na uwzględnienie. W efekcie na uwzględnienie nie zasługują również zeznania świadka J. D. złożone w tym przedmiocie, przy czym trudno je nawet uznać za niewiarygodne (świadek opisał przecież sposób dokonania wspomnianych wyliczeń w sposób zgodny z prawdą), a raczej za niezasadne w kontekście ich wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy we wskazanym wyżej zakresie.

Powyższe rzutuje także na ocenę zeznań świadka A. K. (uprzednio R.), tj. byłego już pracownika (...), która zgłaszała funkcjonariuszom Policji okoliczności związane z sytuacjami objętymi następnie zarzutami postawionymi oskarżonemu w punktach od I do XXI aktu oskarżenia. Świadek ta opisała przedmiotowe okoliczności zdaniem Sądu w sposób wiarygodny, jednakże nie zasługujący na uwzględnienie pod względem merytorycznym. Z jej zeznań wynika, że po ujawnieniu przedłożenia podrobionych faktur przez firmę oskarżonego w zakresie dotyczącym niektórych szkód i wyliczeniu szkód poniesionych w tym zakresie przez (...) w sposób opisany przez świadka J. D. przekazywała te informacje organom ścigania, opierając się jednak na danych uzyskanych od J. D. i zespołu technicznego. Oznacza to w istocie, że świadek wiedzę o okolicznościach mających znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy czerpała w sposób pośredni od innych pracowników (...).

Przechodząc do omówienia dowodów dokumentarnych stwierdzić należy, iż znaczna ich część to dokumenty potwierdzające okoliczności i sposób zabezpieczenia dokumentacji oraz innych przedmiotów w toku postępowania, a więc dowody nie mające bezpośredniego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Taki charakter mają dowody w postaci protokołu przeszukania mieszkania (k. 390-392), protokołu przeszukania pomieszczeń biurowych (k. 397-406), protokołu zatrzymania rzeczy stanowiących dokumentację księgowo-finansową (k. 442-444) oraz powiązane z nimi protokoły oględzin rzeczy wraz z załącznikami (k. 395-396, 482-497, 498-500, 507-571), a także protokoły zatrzymania rzeczy od (...). (k. 597-599, 634-636, 702-704, 761-763, 1025-1027, 1189-1191). Z kolei zdecydowana większość zabezpieczonych w ten sposób dokumentów znajduje się w załącznikach do akt zawartych w 17 segregatorach koloru niebieskiego, 3 segregatorach koloru żółtego, 1 segregatorze koloru zielonego, 1 segregatorze koloru czarnego, 1 teczce koloru zielonego, 8 teczkach koloru białego oraz w dwóch kartonach z zawartością dowodów rzeczowych. Wśród przedmiotowej dokumentacji znajdują się zarówno akta szkodowe ubezpieczycieli dotyczące

poszczególnych szkód objętych zarzutami, w tym przedłożone do nich przez oskarżonego podrobione faktury VAT, jak i różnego rodzaju dokumenty związane z działalnością firmy oskarżonego, które korespondują z treścią zeznań omówionych wyżej świadków.

Z dowodu w postaci informacji z ZUS (k. 1773) wynika lista zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych pracowników firmy oskarżonego w latach 2005-2006, zaś z informacji z biura rachunkowego prowadzącego księgowość firmy oskarżonego (k. 177) wynika, że z uwagi na sposób prowadzenia dokumentacji nie jest możliwe wskazanie, czy firma oskarżonego w okresie objętym zarzutami zawierała umowy zlecenia usług z podmiotami zewnętrznymi. Kwestie te miały znaczenie w kontekście oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, o czym będzie jeszcze dalej mowa. Z kolei z dokumentów przedłożonych przez oskarżonego (k. 1806-1841) wynika, że w istocie, jak wyjaśniał, wygrywał on procesy cywilne z ubezpieczycielami, także w kwestii podważanego przez niego obowiązku przedkładania ubezpieczycielom rachunków źródłowych.

Z dowodów w postaci informacji z (...) S.A. z załącznikiem (k. 1925-1943), informacji z (...) S.A. z załącznikiem (k. 1944-1955) oraz informacji z (...) z załącznikiem (k. 1964-1972) wynika treść ogólnych warunków ubezpieczenia AC w okresie objętym zarzutami u tych ubezpieczycieli. Z drugiej z wymienionych informacji wynikają również ważne informacje dotyczące sposobu wyliczenia wysokości szkody poniesionej przez ubezpieczyciela, okoliczność ta nie ma jednak istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia spraw z uwagi na wspomniane już obowiązki w zakresie zarzutu z punktu XXII aktu oskarżenia zasady reformationis in peius. Natomiast z informacji z (...) wynika, że co do kwestii wyliczenia wysokości poniesionej szkody podtrzymują oni wcześniejsze wyliczenia, przedstawione w szczególności przez świadka J. D., co do których Sąd ma przedstawione już wyżej zastrzeżenia.

Drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy mają dowody w postaci opinii kryminalistycznych z zakresu badań komputerowych (k. 471-474, 478-480, 578-584, 1007-1009, 1012-1016, 1066-1069), dotyczące komputerów i nośników pamięci zabezpieczonych w firmie oskarżonego. Opinie te posłużyły do ustalenia zawartości dysków twardej w komputerach tej firmy, zaś w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia ich zawartość znajduje się we wspomnianych już wyżej załącznikach do akt sprawy. Same opinie zostały wykonane przez osobę posiadającą w tej dziedzinie wymaganą wiedzę specjalistyczną oraz niezbędne oprzyrządowanie techniczne, ich treść jest jasna i logiczna, zaś opinie te stanowią w pełni wartościowy materiał dowodowy.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż oskarżyciel publiczny jako dowody w niniejszej sprawie zawnioskował również szereg notatek urzędowych (niekiedy z załącznikami), sporządzonych jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego (k. 6-379, 706-742, 743-758, 915-936, 937-967, 982-1004, 1245-1246). O ile załączniki do tych notatek w postaci kopii dokumentów mają charakter analogiczny do dokumentów znajdujących się w załącznikach do akt sprawy (i w zdecydowanej większości pokrywają się z nimi, będąc ich kopiami), o tyle same notatki w ocenie Sądu trudno uznać za dowody mogące posłużyć do poczynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych. Ich treść stanowi bowiem niejako podsumowanie zgromadzonych w sprawie informacji przez funkcjonariuszy Policji będących ich autorami oraz wnioski tychże autorów wynikające ze zgromadzonych dowodów. W tej sytuacji dokumenty te trudno uznać za dowody chociażby z uwagi na treść art. 174 kpk, zakazującego zastępowanie dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub z zeznań świadka treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych, zaś wnioski w nich zawarte nie są w żaden sposób wiążące dla Sądu choćby z uwagi na treść art. 8 § 1 kpk, nakazującego samodzielne rozstrzygnięcie przez sąd karny zagadnień faktycznych i prawnych. Należy jedynie dodać, że wspomniane notatki oraz załączniki do nich dotyczą ogólnie zarzutów powiązanych z (...) (k. 6-379), okoliczności związanych z zarzutem z punktu XXII aktu oskarżenia (k. 743-758), z zarzutem z punktu XVII aktu oskarżenia (k. 915-936), z zarzutami z punktów XI i XVI aktu oskarżenia (k. 937-967), z zarzutem z punktu XV aktu oskarżenia (k. 982-1004) czy ze wspomnianym już wcześniej wyliczeniem szkód mających powstać po stronie (...) (k. 1245-1246), zaś ostatnia z notatek (k. 706-742) nie odnosi się wprost do zdarzeń objętych zarzutami.

Ostatnim dowodem dokumentarnym wymagającym omówienia jest opinia biegłego z zakresu wyceny napraw pojazdów (k. 1873-1899), której wnioski w ocenie Sądu z kilku względów nie mogą jednak prowadzić do poczynienia jednoznacznych ustaleń w kwestiach o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Przede wszystkim wskazać należy, iż przedmiotowa opinia dotyczyła wyliczenia wysokości szkody poniesionej przez (...). jedynie w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonemu L. R. w punktach IV i X aktu oskarżenia. Biegły, stosując metodę zbliżoną do tej przyjętej przez samego ubezpieczyciela, tj. wyliczając należne odszkodowanie i odejmując je od kwoty wypłaconego odszkodowania, wyliczył wysokość szkód w wymienionych wypadkach na odpowiednio 13.463,99 zł oraz 539,54 zł wskazując, że ubezpieczyciel poniósł takie szkody. W obu przypadkach wyliczone kwoty różnią się od tych wskazanych przez ubezpieczyciela – w pierwszym jest ona stosunkowo znacznie wyższa, w drugim nieznacznie niższa – co samo w sobie pogłębia jeszcze wskazane już wcześniej wątpliwości co do prawidłowości wyliczeń dokonanych przez pracowników (...). W kontekście treści zarzutów postawionych oskarżonemu, związanych z użyciem sfałszowanych faktur dotyczących zakupu części pojazdów w celu doprowadzenia ubezpieczyciela do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wyliczenie biegłego także budzi jednak wątpliwości, albowiem dotyczy ono nie tylko kwot związanych z zakupem części samochodowych, ale ogólnych kwot związanych z wydatkami na naprawę pojazdów, obliczonych za pomocą odpowiedniego systemu, zaś w zakresie naprawy objętej zarzutem z punktu IV aktu oskarżenia biegły wskazał na pewne rozbieżności także w kwestiach wykraczających poza koszty użytych do naprawy części. W konsekwencji jest to wyliczenie o charakterze bardziej kompleksowym, mogące stanowić dowód bardziej w postępowaniu cywilnym, nie zaś wskazujące na dokładną wysokość szkody poniesionej przez ubezpieczyciela z tytułu wypłacenia potencjalnie zbyt wysokiego odszkodowania po przedłożeniu sfałszowanych dokumentów dotyczących części użytych do naprawy. Należy przy tym podkreślić, że biegły wskazał wyraźnie, iż na podstawie samych akt sprawy nie można ustalić, czy warsztat oskarżonego przeprowadził naprawy pojazdów zgodnie z ocenami technicznymi sporządzonymi przez przedstawicieli ubezpieczyciela i można by to było stwierdzić jedynie konfrontując opisy uszkodzeń i ich kwalifikacje ze stanem faktycznym, co oznacza, iż niezbędne byłoby oględziny ponaprawcze pojazdów i tylko podczas takich oględzin można byłoby ustalić, czy do przeprowadzenia przedmiotowych napraw koniecznym było użycie wszystkich części wyszczególnionych w zakwestionowanych fakturach.

Oznacza to zdaniem Sądu, iż wyliczenia przeprowadzone w omawianej opinii biegłego, nie poparte takimi oględzinami, mają charakter hipotetyczny, oparty jedynie na dokumentacji, nie zaś na stanie faktycznym ustalonym po dokonaniu oględzin pojazdów. W ocenie Sądu szansa na dokonanie takich pewnych ustaleń została zaprzepaszczone jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego, po oddaleniu zgłoszonego przez oskarżonego podczas jednego z przesłuchań wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii niezależnego (niezwiązanego z ubezpieczycielem) biegłego po dokonaniu oględzin pojazdów. Sąd rozważał dopuszczenie takiej opinii na obecnym etapie postępowania i w tym celu, jak już wyżej zasygnalizowano, dodatkowo przesłuchiwał właścicieli pojazdów. Przesłuchania te doprowadziły Sąd do wniosku, że oględziny pojazdów mogłyby odbyć się w odniesieniu do samochodów wymienionych w zarzutach z punktów II, IX, XIV i XXIII aktu oskarżenia. Należy jednak zaznaczyć, że ze wspomnianych już względów związanych z obowiązywaniem zasady reformationis in peius oględziny takie i dopuszczanie dowodu z opinii biegłego byłoby bezprzedmiotowe w odniesieniu do zarzutu z punktu XXIII aktu oskarżenia. W ocenie Sądu byłoby również niezasadne w odniesieniu do zarzutu z punktu XIV aktu oskarżenia, albowiem świadek E. W. w nadesłanym piśmie (k. 2848) wskazała, że pojazd w międzyczasie został poddany generalnemu remontowi. Natomiast w odniesieniu do pozostałych dwóch czynów z uwagi na upływ czasu Sąd ostatecznie również odstąpił od przeprowadzania wskazanych wyżej czynności uznając, że z uwagi na znaczny upływ czasu, wpływający niewątpliwie chociażby na możliwość ustalenia, jakie dokładnie części (w szczególności czy nowe czy też używane) zostały wykorzystane do naprawy pojazdów przez warsztat oskarżonego, ewentualna opinia biegłego z bardzo dużą prawdopodobnością i tak nie mogłaby prowadzić do poczynienia jakichkolwiek pewnych, kategorycznych ustaleń.

Odnosząc się do dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego L. R., który konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu wyjaśnienia te są jedynie częściowo wiarygodne, w takim zakresie, w jakim nie podważyły ich inne, wiarygodne dowody, czy też nawet znalazły one potwierdzenie w innych, wiarygodnych dowodach. W pozostałej części, odnoszącej się głównie do tych fragmentów zarzutów, które dotyczą posłużenia się podrobionymi dokumentami w postaci faktur, wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za niewiarygodne i stanowią one w ocenie Sądu przejaw przyjętej przez oskarżonego linii obrony, mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w części, w której opisał on procedurę wypłaty odszkodowań za szkody komunikacyjne przez towarzystwa ubezpieczeniowe, w tym to, że aby otrzymać odszkodowanie, którego wysokość pokrywała się z rzeczywistym kosztem naprawy samochodu, musiał z reguły przedłożyć rachunki źródłowe. Oskarżony dodał, że aby otrzymać odszkodowanie w pełnej wysokości musiał występować przeciwko ubezpieczycielowi z pozwem i odszkodowanie to było wypłacane dopiero po uwzględnieniu przez Sąd jego powództwa, zaś jego twierdzenia w tym zakresie znajdują potwierdzenie w przedłożonej przez niego dokumentacji, ale nawet w zeznaniach niektórych przedstawicieli (...), którzy wskazywali na procedury mające na celu jak największe obniżanie wypłacanych odszkodowań. Oskarżony wyjaśnił również, że naprawy samochodów objęte zarzutami zostały wykonane profesjonalnie, zgodnie z oceną techniczną sporządzoną przez ubezpieczyciela i przedłożonymi fakturami, do naprawy wszystkich tych pojazdów zostały użyte części nowe, oryginalne, zgodnie z przedstawioną ubezpieczycielowi dokumentacją, i nie wyłudził on odszkodowania od towarzystw ubezpieczeniowych, bowiem zostały mu one wypłacone w wysokości należnego mu wynagrodzenia za pracę i zakupione części. W ocenie Sądu brak wystarczających podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień L. R. w tej części, albowiem nie pozwała na to pozostały materiał dowodowy. Warto zauważyć, że w odniesieniu do niektórych zarzutów nawet przedstawiciele ubezpieczyciela zeznali, że zgodnie z ich wiedzą samochody były naprawione w sposób opisany przez oskarżonego, prawidłowy i przy użyciu nowych, oryginalnych części. Nie kwestionowali tego również właściciele i użytkownicy samochodów.

Wątpliwości budzą natomiast dalsze wyjaśnienia oskarżonego L. R., związane już z kwestią posłużenia się sfałszowanymi dokumentami w postaci faktur VAT. Oskarżony wyjaśnił w szczególności, że kwestią sporządzania dokumentacji i wystawiania faktur zajmowała się u niego osoba bliska, której danych nie podał z uwagi na ewentualne konsekwencje dla niej, zaś przez jakiś czas osobą odpowiedzialną za kosztorysowanie, wystawianie rachunków i składanie tych dokumentów była osoba z firmy zewnętrznej, jednak nie wskazał nazwy tej firmy, najpierw odmawiając jej podania, a później tłumacząc, że nie zrobił tego, gdyż nazwy tej nie pamięta. Tłumaczenie dotyczące osoby sporządzającej faktury w świetle innych dowodów może prowadzić do wniosku, że osobą sporządzającą faktury w firmie była M. R. (osoba najbliższa dla oskarżonego), co po części przyznała ona sama i na co mniej lub bardziej bezpośrednio wskazali świadkowie P. C., M. K. (3) i R. S. (2), a później potwierdził także oskarżony. Nawet przy uwzględnieniu pewnych wątpliwości co do tłumaczeń oskarżonego i jego żony, że L. R. nie sporządzał dokumentów w postaci faktur, albowiem nie był biegły w obsłudze komputera (co nawet w latach objętych zarzutami wydaje się mało prawdopodobne, mając na uwadze także liczbę zabezpieczonych u oskarżonego komputerów, jak również przyznaną przez oskarżonego i jego żonę okoliczność, że oskarżony sporządzał kalkulacje w systemie A., które zdaniem Sądu są dokumentami znacznie bardziej skomplikowanymi od faktur), nie ma to kluczowego znaczenia dla oceny zasadności postawionych oskarżonemu zarzutów, albowiem dotyczą one nie tyle samego podrobienia dokumentów, ile następnie posłużenia się nimi jako autentycznymi.

W tej ostatniej kwestii natomiast oskarżony wskazywał, że mógł to uczynić bądź któryś z jego pracowników, bądź też osoba świadcząca dla niego usługi w formie zewnętrznej działalności gospodarczej. Charakterystyczne jest jednak, że oskarżony (podobnie jak jego żona) nie był w stanie wskazać żadnych konkretnych osób, co nawet wobec w świetle pewnych zawirowań związanych z zabezpieczeniem dokumentacji firmy oskarżonego w niniejszej sprawie, wydaje się mało prawdopodobne. Warto zauważyć, że w świetle uzyskanej i wspomnianej wcześniej informacji z ZUS liczba pracowników firmy oskarżonego w okresie objętym zarzutami nie była szczególnie znaczna, a mimo to oskarżony nie wskazał żadnej konkretnej osoby, powołując się na rotację pracowników i brak pamięci. Charakterystyczne jest natomiast, że L. R., pomimo upływu czasu, podawał kategorię twierdzenia co do szeregu innych zdarzeń z tamtego okresu, dotyczących m. in. napraw samochodów, wydaje się więc nieprawdopodobne, aby jego pamięć zawiodła wybiórczo jedynie we wskazanej wyżej kwestii.

Podobnie niewiarygodne są zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego, iż nie miał on interesu w fałszowaniu dokumentów wskazanych w zarzutach. Nawet jeżeli uznawał on żądanie przez ubezpieczycieli rachunków źródłowych jako nie mające podstawy prawnej, to z materiału dowodowego wynika niezbicie, że rachunki takie w przypadku problemów z uzyskaniemżądanego odszkodowania przedkładał, nie budzi przy tym wątpliwości, iż w przypadku dokumentów przytoczonych w opisach przypisanych oskarżonemu czynów były to dokumenty nieautentyczne. Wbrew

jego twierdzeniom L. R. miał powody, aby przedłożyć ubezpieczycielowi sfałszowane rachunki źródłowe, ponieważ to ostatecznie na ich podstawie zostały mu wypłacone odszkodowania w żądanych kwotach, zaś przedłożenie sfałszowanych rachunków źródłowych (nawet jeżeli ich treść była zgodna z rzeczywistym kosztem naprawy, a tego ze wspomnianych już względów nie można jednoznacznie wykluczyć) zdecydowanie przyspieszało okres oczekiwania firmy oskarżonego na wypłatę odszkodowania, zaś w innym wypadku oskarżony musiał się liczyć z koniecznością dochodzenia swych praw na drodze procesów cywilnych, często długotrwałych, w trakcie których pozostawałby bez należnych mu pieniędzy (okoliczności ten nie zmienia nawet możliwość uzyskania w ramach tych procesów stosownych odsetek). W konsekwencji niewiarygodne jest również stwierdzenie oskarżonego, iż polityka jego firmy polegała na nieprzedkładaniu rachunków źródłowych. Z zeznań świadków wynika bowiem, że początkowo L. R. nie procesował się ubezpieczycielami, wobec czego musiał przedkładać faktury, aby otrzymać żądane wynagrodzenie za wykonaną pracę, zaś L. R. miał wskazany wyżej interes w ich złożeniu. Wprawdzie nie są pozbawione logiki twierdzenia, że taki potencjalny interes, polegający na możliwości uzyskania premii za sprawne załatwienie sprawy, mógł mieć również jego pracownik, jednakże nie zmienia to wniosku Sądu o niewiarygodności całokształtu tłumaczeń oskarżonego w tym zakresie, skoro nie wskazał on żadnych konkretnych pracowników zajmujących się tymi kwestiami. Warto przy tym zauważyć, że oskarżony zaczął powoływać się na omawiane kwestie dopiero w dalszej fazie postępowania, natomiast w ocenie Sądu gdyby były one zgodne ze stanem rzeczywistym, to logicznym byłoby powołanie się na nie już na początkowym etapie postępowania, wówczas jednak tłumaczenia takie, stanowiące w ocenie Sądu linię obrony, trudno byłoby oskarżonemu popierać stwierdzeniem o braku pamięci co do szczegółów wydarzeń.

W konsekwencji należy uznać, że nie ulega wątpliwości, iż to oskarżony przedłożył w towarzystwach ubezpieczeniowych uprzednio podrobione faktury, zaś nawet jeżeli w wyjątkowych sytuacjach robił to pracownik firmy oskarżonego (na możliwość taką wskazał świadek Z. W.), to odbywało się to za wiedzą i na polecenie oskarżonego. Dowody w postaci dokumentów oraz zeznań świadków w sposób oczywisty ukazują, że faktury dostarczone przez ubezpieczycielom przez oskarżonego są nieautentyczne i zostały podrobione. W toku procesu nie zdołano ustalić, kto dokonał podrobienia przedmiotowych dokumentów, brak jest przy tym jednoznacznych dowodów, aby miał to uczynić oskarżony. W ocenie Sądu niewątpliwe jest jednak, iż to oskarżony dostarczał przedmiotowe faktury do ubezpieczycieli, posługując się nimi w ten sposób jako autentycznymi. Należy zauważyć, że świadkowie będący pracownikami towarzystw ubezpieczeniowych (za wyjątkiem Z. W.) zeznali, iż nie kojarzą, aby ktokolwiek inny z firmy oskarżonego przynosił jakieś dokumenty, pamiętają natomiast, że czynił to oskarżony L. R.. Również pracownicy firmy oskarżonego zeznali, że to oskarżony zajmował się dokumentami i fakturami, a żaden z pracowników nie zeznał, aby należało to do jego zakresu obowiązków. Oskarżony natomiast, co wyżej podkreślono, nie potrafił wskazać pracownika, który miałby się tym zajmować. Tym samym zdaniem Sądu twierdzenia oskarżonego, iż faktury te musiał dostarczyć ktoś inny bez wiedzy oskarżonego, stanowią jedynie przejaw przyjętej przez niego linii obrony, mającej uchronić go od odpowiedzialności karnej za popełnione czyny. W ocenie Sądu oskarżony L. R. jest jedyną osobą, która miała motyw do przedłożenia fałszywych faktur, i jedyną, która zyskała na tych czynnościach.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał oskarżonego L. R.:

- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 13.06.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 18.05.2006 r. i FS- (...) z dnia 26.05.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy M. P. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność SJ K.-F.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki M. nr rej. (...), stanowiącego własność H. A.,

- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 09.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 31.08.2006 r., (...) z dnia 04.09.2006 r., (...) z dnia 06.09.2006 r., (...) z dnia 20.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców S. H., J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (1),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 14.12.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 13.11.2006 r., nr (...) z dnia 28.11.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców S. H. i J. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki T. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (1),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 09.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 23.10.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność M. K. (1),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 10.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) (32) z dnia 07.11.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisem wystawcy R. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność L. D.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 19.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 15.12.2006 r., (...) z dnia 18.12.2006 r., (...) z dnia 20.12.2006 r. z pieczętką „(...) Autoryzowany Dealer S. w W. i podpisami wystawców R. N. i J. L. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki S. nr rej. (...), stanowiącego własność K. F.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 09.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 04.10.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. J.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IX aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 05.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 12.12.2006 r., nr (...) z dnia 14.12.2006 r., nr (...) z dnia 21.12.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. nr rej. (...), stanowiącego własność W. L.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie X aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.11.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 29.09.2006 r. z pieczętką P.U.H. (...) Sp. z o.o. w W. i podpisem wystawców R. S. (1) i D. M. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. P., i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk,

- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XI aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 30.01.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 17.01.2007 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. K. (2) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.02.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 18.01.2007 r., (...) z dnia 19.01.2007 r., (...) z dnia 23.01.2007 r., (...) z dnia 30.01.2007 r. z pieczętą (...) Ltd. Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy D. K. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki B. nr rej. (...), stanowiącego własność P. G. (3),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 12.12.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 07.12.2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki C. nr rej. (...), stanowiącego własność K. Z.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIV aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 26.02.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z datą 20.02.2007 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. W. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność E. W.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XV aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 29.08.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 22.07.2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy K. S. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki P. nr rej. (...), stanowiącego własność A. i Ł. G.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVI aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 20.04.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 08.03.2007 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. N. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki F. nr rej. (...), stanowiącego własność K. G. (2),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 20.03.2007 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 21.02.2007 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność J. K. (2),
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVIII aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 08.09.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 25.08.2006 r., nr (...) z dnia 25.08.2006 r., nr (...) z dnia 06.09.2006 r. z pieczętą (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy M. G. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność A. B. (1),

- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIX aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 03.10.2006 r., nr 1- (...) z dnia 22.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawców R. J. i J. B. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność K. T.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XX aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 06.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) S.A. w G. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur nr (...) z dnia 21.09.2006 r., nr (...) z dnia 25.09.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisami wystawców K. S. (2) i J. K. (3) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki H. nr rej. (...), stanowiącego własność S. T.,
- w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XXI aktu oskarżenia za winnego popełnienia tego, że w dniu 26.10.2006 r. w G. w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) S.A. w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury nr (...) z dnia 13.07.2006 r. z pieczętką (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. J. na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki R. nr rej. (...), stanowiącego własność S. L.,
- w ramach zarzutów postawionych w punktach XXII i XXIII aktu oskarżenia za winnego popełnienia jednego czynu, polegającego na tym, że w okresie od dnia 15.11.2006 r. do dnia 06.03.2007 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne przedłożył w (...) z siedzibą w S. podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci faktur (...) z dnia 22.02.2007 r., (...) z dnia 24.11.2006 r., (...) z dnia 28.02.2007 r. oraz (...) z dnia 09.12.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) – Autoryzowany Dealer V. w G. i podpisem wystawcy W. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki V. nr rej. (...), stanowiącego własność Z. O., oraz w celu użycia za autentyczny przedłożył w (...) (...) w G. podrobiony uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 26.09.2006 r. z pieczętką wystawcy (...) Sp. z o.o. w G. i podpisem wystawcy R. K. (1) na zakup towarów niezbędnych do wykonania usługi w postaci naprawy powypadkowej samochodu marki O. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność S. K.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu L. R. winy odnośnie wszystkich przypisanych mu czynów. Wprawdzie w toku postępowania ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego, jednakże ze sporządzonej opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Biegli rozpoznali wprawdzie u oskarżonego zaburzenia czynnościowe (nerwicę) oraz naczynioruchowe bóle głowy, stwierdzone odchylenia w stanie psychicznym nie mają jednak wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego. W konsekwencji należy uznać, że w odniesieniu do przypisanych mu czynów oskarżony L. R. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem i w przypadku oskarżonego nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 lub 2 kk. Wskazana wyżej opinia jest jasna, zupełna, logicznie i należyście uzasadniona, została sporządzona przez biegłych dysponujących stosowną wiedzą specjalną i niezainteresowanych w sposobie rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a w związku z tym brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zawartych w niej wniosków, nie były one kwestionowane także przez strony postępowania.

W konsekwencji należy uznać, że oskarżony L. R. jako osoba dorosła i w pełni poczytalna z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru popełnionych przez siebie czynów i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Charakter przedmiotowych czynów, który stanowią powszechnie popełniane przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, wskazuje na to, iż oskarżony bez wątplenia zdawał sobie także sprawę z ich karalności.

Zdaniem Sądu oskarżony L. R. w przypadku wszystkich przypisanych mu czynów, działał umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego, chcąc popełnienia przypisanych mu przestępstw. Oskarżony przedłożył uprzednio podrobione faktury jako autentyczne, aby przyspieszyć uzyskanie przez niego należnego mu wynagrodzenia, i w większości

przypadków swój cel osiągnął, bowiem zakłady ubezpieczeń wypłaciły oskarżonemu całe odszkodowanie bez konieczności występowania przez niego z powództwem cywilnym. Zdaniem Sądu oskarżony niewątpliwie miał świadomość, że przedłożone przez niego faktury są nieautentyczne i w rzeczywistości nie zostały sporządzone w takiej formie przez wskazanych na nich wystawców.

Zmieniając ze wskazanych wyżej względów opisy czynów przypisanych oskarżonemu Sąd zmodyfikował również ich kwalifikacje prawne, przy czym z uwagi na treść art. 443 kpk było to konieczne w odniesieniu do zarzutów z punktów XXII i XXIII aktu oskarżenia, ale z związku z poczynionymi ustaleniami zasadne także w odniesieniu do pozostałych zarzutów.

W ocenie Sądu z sygnalizowanych już wyżej względów brak było podstaw do zakwalifikowania działań oskarżonego jako przestępstw oszustwa kwalifikowanych z art. 286 § 1 kk (ewentualnie jako usiłowań dokonania tego rodzaju przestępstw). Zgromadzony materiał dowodowy nie daje zdaniem Sądu wystarczających podstaw do stwierdzenia, aby oskarżony posługując się sfałszowanymi fakturami działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadził (lub usiłował doprowadzić) ubezpieczycieli do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę zbyt wysokich świadczeń odszkodowawczych, mógł być natomiast motywowany innymi, wskazanymi wyżej względami. Brak wystarczających podstaw do podważenia wiarygodności twierdzeń oskarżonego, iż dokonywał on napraw pojazdów wymienionych w zarzutach przy użyciu nowych, oryginalnych części wymienionych w fakturach, które mogły przecież zostać zakupione przez firmę oskarżonego w inny sposób lub znajdować się już wcześniej na stanie magazynu warsztatu (weryfikacja tej kwestii jest utrudniona chociażby z uwagi na brak w zabezpieczonej dokumentacji faktur zakupu za niektóre miesiące). Wręcz przeciwnie, okoliczność tę potwierdzają niektórzy świadkowie, nawet pracownicy towarzystw ubezpieczeniowych, w tym (...). Należy również mieć na uwadze, iż klienci oskarżonego zgodnie wskazali, że naprawy zostały wykonane prawidłowo i nie mieli do jego pracy żadnych zastrzeżeń. Tym samym brak podstaw do uznania, że oskarżony wprowadził pokrzywdzonych w błąd i że naprawy samochodów zostały przez niego wykonane w sposób inny niż przedstawiony ubezpieczycielom. Kwestię tę można byłoby zweryfikować jednoznacznie jedynie w drodze dopuszczenia dowodu z opinii biegłego po uprzednim dokonaniu oględzin wszystkich pojazdów, jednakże ze wskazanych już wyżej względów w ocenie Sądu przeprowadzenie takich czynności jest już obecnie niemożliwe, zaś ich przeprowadzenie powinno być zostać dokonane na początkowym etapie postępowania. Bez takiej opinii nie jest natomiast możliwe ani precyzyjne określenie wysokości szkód poniesionych przez ubezpieczycieli (z uwzględnień wskazanych wcześniej zastrzeżeń co do tych wyliczeń), ani nawet, co istotniejsze, że takie szkody w ogóle wystąpiły i że zamiarem oskarżonego było doprowadzenie ubezpieczycieli do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Tym samym nie można wykluczyć sytuacji, że oskarżony L. R. uzyskał od pokrzywdzonych jedynie należne mu odszkodowania we właściwej wysokości (lub też usiłował je uzyskać). W konsekwencji brak wystarczających podstaw do stwierdzenia, aby działania oskarżonego wypełniały znamiona występku określonych w art. 286 § 1 kk.

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się natomiast popełnienia występku kwalifikowanych z art. 270 § 1 kk, albowiem we wszystkich rozpatrywanych sytuacjach posłużył się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami w postaci faktur VAT. Nie były to dokumenty autentyczne, albowiem nie zostały sporządzone w takiej formie przez podmioty wskazane w nich jako wystawcy. Zostały podrobione w taki sposób, aby ich szata graficzna była tożsama z szatą oryginalnych faktur, zostały na nich również zeskanowane oryginalne parafki pracowników firm je wystawiających, natomiast ich treść odbiegała od autentycznych faktur wystawionych przez te same podmioty pod tymi samymi numerami. Niewątpliwie również przedmiotowe, podrobione dokumenty zostały przedłożone ubezpieczycielom jako autentyczne i za takie początkowo zostały przez nich uznane. Tym samym oskarżony swoimi zachowaniami wypełnił znamiona występków z art. 270 § 1 kk.

Należało również rozważyć możliwość zastosowania w kwalifikacji prawnej art. 12 kk, tj. uznania, iż wszystkie zachowania oskarżonego stanowiły jedno przestępstwo ciągle. Przepis z art. 12 kk stanowi, iż dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (sygn. akt IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999/10/2) trafnie wskazał, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 kk, przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar

musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągle (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności. Sąd w pełni podziela również pogląd Sądu Najwyższego zawarty w postanowieniu z dnia 09 marca 2006 r. (sygn. akt V KK 271/05, OSNKW 2006/5/50), iż „zamiar sprawcy musi istnieć w kształcie obejmującym wszystkie zachowania albo przed przystąpieniem do działania, albo co najmniej w chwili podjęcia pierwszego zachowania”.

W niniejszej sprawie trudno uznać, aby oskarżony L. R. przedkładając ubezpieczycielowi pierwszą podrobioną fakturę miał już zamiar popełniać kolejne tego rodzaju czyny. Każdy z czynów oskarżonego zdaniem Sądu był objęty nowym zamiarem, albowiem oskarżony popełniał je, gdy ubezpieczyciele nie uznawali jego roszczeń i żądali od niego przedstawienia rachunków źródłowych. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że oskarżony nie przedłożyłby tych dokumentów, gdyby towarzystwa ubezpieczeniowe nie zażądały od niego w poszczególnych sprawach przedłożenia tychże faktur. Tym samym należy uznać, że oskarżony popełniał każde przestępstwo oddzielnie, nie planując z góry popełnienia kolejnych, a czynił to wobec odmowy wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości ze strony ubezpieczycieli.

Niemniej jednak Sąd zakwalifikował działania oskarżonego przypisane mu w ramach zarzutów z punktów XXII i XXIII aktu oskarżenia jako jedno przestępstwo kwalifikowane z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Wynika to z następstw stosowania kilkakrotnie już wspomnianego art. 443 kpk. Skoro bowiem w pierwszym wyroku Sądu pierwszej instancji wydanym w postępowaniu w niniejszej sprawie oskarżonemu przypisano w ramach wszystkich zarzutów popełnienie jednego przestępstwa ciągłego kwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, zaś w części dotyczącej wskazanych wyżej dwóch zarzutów wyrok ten zaskarżono jedynie na korzyść oskarżonego, to w części tej nie może zapaść orzeczenie surowsze (bardziej niekorzystne) dla oskarżonego niż wspomniany pierwszy wyrok. Natomiast przypisanie jednego przestępstwa ciągłego jest w ocenie Sądu niewątpliwie korzystniejsze dla oskarżonego niż przypisanie mu dwóch odrębnych czynów i stąd taka a nie inna kwalifikacja we wskazanym wyżej zakresie.

Przechodząc do kwestii wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary przede wszystkim stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu oskarżony L. R. wszystkich przypisanych mu czynów dopuścił się w ramach jednego, określonego w art. 91 § 1 kk ciągu przestępstw. Oskarżony popełnił bowiem przedmiotowe czyny w krótkich odstępach czasu, trwających z reguły kilka dni lub tygodni, czyniąc to w podobny, wręcz identyczny sposób, zaś wszystkie przedmiotowe czyny wyczerpują znamiona tego samego przepisu ustawy karnej, tj. zostały zakwalifikowane z art. 270 § 1 kk. Skutkuje to koniecznością wymierzenia oskarżonemu jednej kary za wszystkie przedmiotowe czyny.

W konsekwencji Sąd, uznając oskarżonego L. R. za winnego popełnienia opisanych wyżej czynów, wymierzył oskarżonemu przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk i art. 91 § 1 kk na podstawie art. 270 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 20 kwietnia 2007 r. karę 1 roku pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara w takiej właśnie wysokości jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W kwestiach dotyczących wymiaru kary przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i w związku z tym znacznych zmian stanu prawnego konieczne było rozważenie zastosowania w niniejszej sprawie art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Zdaniem Sądu należy uznać, że o ile sam przepisy art. 270 § 1 kk nie uległ zmianie, o tyle zmiany innych przepisów mających wpływ na treść rozstrzygnięcia co do kary w niniejszej sprawie i porównanie brzmień tych przepisów w datach popełnienia czynów przez oskarżonego oraz w dacie orzekania prowadzą do wniosku, iż stan prawny w chwili orzekania w niniejszej sprawie jest dla oskarżonego mniej korzystny od stanu prawnego obowiązującego w czasie popełnienia przez niego omawianych wyżej przestępstw. W związku z tym Sąd zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym w

dacie popełnienia ostatniego z czynów przypisanych oskarżonemu, tj. w dniu 20 kwietnia 2007 r. Względniejsze dla oskarżonego pozostają przede wszystkim obowiązujące w dacie popełnienia czynów regulacje dotyczące zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, bowiem od dnia 01 lipca 2015 r. możliwe jest zgodnie z treścią art. 69 § 1 kk zawieszenie wykonania jedynie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającym roku, podczas gdy wcześniej obowiązujące przepisy dopuszczały zawieszenie kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, w obecnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jedynie wobec sprawy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności zaś przepisy obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 r. warunku takiego nie przewidywały, a ponadto w obecnie obowiązującym stanie prawnym w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary obligatoryjne jest nałożenie jednego z obowiązków określonych w art. 72 § 1 kk, podczas gdy uprzednio było to fakultatywne. Ta ostatnia okoliczność miała decydujące znaczenie dla zastosowania przez Sąd art. 4 § 1 kk i uwzględnienia w niniejszej sprawie stanu prawnego obowiązującego w dacie popełnienia przestępstw, tj. w kształcie obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Należy podkreślić, że za stanowiące ciąg przestępstw czyny przypisane oskarżonemu Sąd co do zasady mógł wymierzyć, stosownie do treści art. 270 § 1 kk, karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, zaś przy uwzględnieniu treści art. 91 § 1 kk nawet do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu charakter czynów przypisanych oskarżonemu oraz ich wielość przemawiały przeciwko możliwości wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności. Natomiast orzeczonej tego ostatniego rodzaju, znacznie bliższa dolnej granicy możliwej do wymierzenia kary, nie może być uznana za nadmiernie surową.

Jako okoliczność wpływającą na zaostrzenie sądowego wymiaru kary Sąd potraktował dużą ilość przestępstw popełnionych przez oskarżonego oraz stosunkowo znaczny stopień ich społecznej szkodliwości, wynikający z tego, że zachowania oskarżonego godziły w wiarygodność dokumentów w obrocie gospodarczym.

Z kolei jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował dotychczasową niekaralność oskarżonego L. R. oraz to, iż od popełnienia przypisanych oskarżonemu przestępstw minął znaczny okres i oskarżony w okresie tym nie wchodził w konflikt z prawem. Ponadto okolicznością taką jest to, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, iż motywacją działania oskarżonego było jedynie przyspieszenie wypłaty należnego mu wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk (ze wskazanych wyżej względów w brzmieniu obowiązującym w dniu 20 kwietnia 2007 r.) Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonego, w tym jego dotychczasowa niekaralność, przemawiają za uznaniem, że nawet pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie powróci na drogę przestępstwa. Należy raz jeszcze podkreślić, iż od czasu popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu L. R. nie wchodził w konflikt z prawem, co potwierdza pozytywną prognozę kryminologiczną wobec jego osoby. W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, uznając, iż okres taki będzie wystarczający do skontrolowania, czy orzeczonej wobec L. R. kara wypełni stojące przed nią cele, w tym przede wszystkim cele wychowawcze wobec osoby oskarżonego.

Odnosząc się do złożonych przez pokrzywdzonych wniosków o orzeczenie obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami zarzucanymi oskarżonemu (k. 1583, 1674, 2127, 2376) stwierdzić należy, iż wobec dokonanej przez Sąd zmiany w opisach i kwalifikacjach prawnych czynów przypisanych oskarżonemu wnioski te należało uznać za bezzasadne i nie mogły one podlegać uwzględnieniu. Skoro bowiem Sąd wyeliminował z kwalifikacji prawnych czynów popełnionych przez L. R. art. 286 § 1 kk uznając, iż jego zachowania stanowiły przestępstwa kwalifikowane jedynie z art. 270 § 1 kk, to brak jest podstaw do uznania, iż w związku z zachowaniami oskarżonego potraktowanymi jako przestępstwa nastąpiła szkoda po stronie ubezpieczycieli. W konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia przedmiotowych wniosków.

Sąd orzekł także o dowodach rzeczowych i wobec zakończenia postępowania i uznania, że dowody te stały się zbędne, na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić:

- (...) w G. dowody rzeczowe w postaci akt szkód, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 7 (karty 608-609 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 5 (karty 639-640 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 3 (karty 773-774 akt sprawy), wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 3 (karty 1030-1031 akt sprawy) i wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycjami od 1 do 4 (karty 1165-1196 akt sprawy),
- (...) w S. dowód rzeczowy w postaci akt szkody, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycją 1 (karty 1075-176 akt sprawy),
- (...) S.A. (...) w G. dowód rzeczowy w postaci akt szkody, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycją 1 (karty 1484-1485 akt sprawy).

Orzekając o kosztach postępowania Sąd przede wszystkim na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 7 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od oskarżonego L. R. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) w W. kwotę 2.000,00 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika z wyboru, mając tutaj na uwadze wnioski pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, koszty związane z udziałem tego pełnomocnika na wszystkich etapach rozpoznania sprawy, wynikające z powołanych wyżej przepisów, oraz obligatoryjność zasądzenia takich kosztów w przypadku wydania wyroku skazującego.

Ponadto Sąd na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk, wobec wydania wyroku skazującego, zasądził od oskarżonego L. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5.869,68 zł tytułem części kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 180 zł (jej wysokość wynika z treści art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych). Na pozostałą część zasądzonych kosztów składają się wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i rozprawy, z wyłączeniem jednak kwoty 6.356,64 zł związanej z wynagrodzeniem biegłego za opinię wydaną już na etapie postępowania przygotowawczego. W tym ostatnim zakresie Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego L. R. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych mając na uwadze względy słuszności, albowiem w ocenie Sądu opinia ta była jednym z dowodów wskazujących na częściową niezasadność zarzutów postawionych oskarżonemu, a tym samym oskarżonego nie należy obciążać wydatkami związanymi z jej uzyskaniem.